

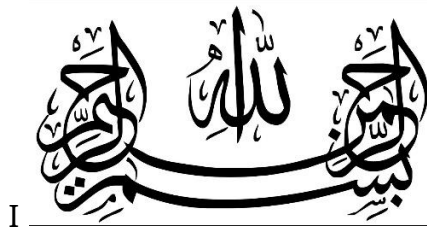

SIMPLE KORAN- KAPITLER

Jamal Al-Humaily

REDIGERET OG UDGIVET AF
Maahad Islamisk Akademi

Titel: **Simple Koran Kapitler**

Redigeret på dansk af: **Shahid Mehdi**

Original titel: **Taiseer al-Tafseer**

Oversat fra: **Arabisk**

Forfatter: **Jamal Yusuf al-Humaily**

Oversættelse & opsætning: **Maahad islamisk akademi**

Mail & kontakt info: info@maahad.dk

1.Oplag: august 2020 / Muharram 1442

Bogen: e-bog

©2020- **bogen er maahad islamisk akademis undervisnings materiale, dens indhold er islamisk grundlæggende viden, skal komme alle mennesker til gavn. Dog må udgivelse ske med skriftlig samtykke med maahad.dk.**

Indholdsfortegnelse

Forord	3
Indledning	4
Suratu-l-Fatihah	7
Ayat al-Kursi	15
Suratu t-Tin	20
Suratu l-Qadr	24
Suratu l-Adiyat.....	28
Suratu l-Qaari'ah	32
Suratu t-Takarthur	35
Suratu l-'Asr	38
Suratu l-Humazah	45
Suratu l-Fil	49
Surat Quraysj	54
Suratu l-Ma'um	58
Suratu l-Kauthar	63
Suratu l-Kafirun	68
Suratu n-Nasr	71
Suratu l-Masad	75
Suratu l-Ikhlās	79
Suratu l-Falaq	82
Suratu n-Nas	86

I Allahs Navn

Forord

Denne bog er udarbejdet med henblik på at give et indblik i de sidste korte surah (kapitler) i Koranen. Disse surah er ofte dem, som mange gentagende gange reciterer i deres salah (bøn)

Jeg har derfor valgt at inddrage denne bog i pre-maahads pensum som et redskab til de studerende, så de under deres bøn kan blive mere bevidste om det, som de reciterer, når de står i bøn overfor deres Skaber. Dette vil være med til at styrke ens forhold til Allah, det vil hjælpe en til at have mere fokus og khu'shu og foruden dette, så vil det åbne ens øjne op for, hvor mægtig og betydningsfuld Allahs ord er. Selv de korteste sætninger kan have lange forklaringer og vi kan måske ved hjælp af dette opleve sødmen af at reflektere og reciterer Koranen, hvor man forstår dens mening og betydning.

Det er yderst vigtigt for en, som studerer viden, at man har et forhold til Koranen og prøver dagligt at give den dens ret, da Koranen er hovedkilden til viden.

Denne bog har før været oversat, men det var meget svag oversættelse sammenlignet med den oprigtige bog, så jeg har ændret denne oversættelse, så den er tættest på forfatterens ord og det formål, som han havde med den.

Jeg takker teamet bag maahad.dk - det islamiske akademi, som har revideret og hjulpet til med, at den blev udarbejdet på bedstevis.

Må Allah acceptere fra os alle og vi håber, at denne bog vil være til stor gavn for de dansk talende muslimer.

Maahad - islamisk akademi

S Mehdi

København den 7/7-2020

Indledning

Det er i sandhed et smukt billede, når muslimerne stiller sig op på række til bøn, de udfører den i fællesskab og lytter til Koranen blive reciteret, men endnu smukkere er det, når man ser de bedende grædende, som under salah (bønnen) oplever en blanding af frygt og ærbødighed overfor Allah, når de lytter til Hans ord. Denne frygt og ærbødighed er også kendt som (khushu'). Nogle personer oplever det tid, mens andre oplever det måske engang imellem, når de lever sig ind i versenes betydning. Dette bør være med til at give os et uudtømmeligt håb i muligheden for forandring mod det bedre, selv om man ser udfordringer og den kan se mørkt ud, men folk vender tilbage til deres Skaber. Denne følelse kommer udelukkende af at leve sig ind i Koranens ord, meninger og åndelige billeder.

Derfor er det vigtigt at kende til Koranens mening, så man kan forstå betydningen af de ayat (vers), som man reciterer og det er grunden til, at jeg denne bog er blevet udarbejdet for at forklarer udvalgte Koran-kapitler.

Koranen, der er nedsendt af Den Ophøjede, Den Vise, Den Alvidende, er ikke en bog, som man bare læser sig igennem uden videre. Koranen er en vejledning til succes og dette kan alene nås ved holde fast på den og sunnah. Jo mere man holder på dem, jo større succes vil man få med Allahs vilje.

Det kan være svært at komme omkring hele forklaringen og betydningen af Koranen, men man bør som muslim alligevel forsøge at kende forklaringen af nogle af dens vers; selv hvis det er generelt. Denne lille bog er en overordnet forklaring af versenes mening forklaret på en simple måde og derfor dækker det lagt fra alle dens gemte guldgruber, men den giver alligevel et nogenlunde sammenhængende indblik i de udvalgte Koran-kapitler, som kan hjælpe en til at reflektere over dem, få selvindsigt, at se ud mod verdenen og på livets mange udfordringer og pligter.

Du undrer dig måske over, hvorfor der atter skrives en forklaring af versene, når der i forvejen er store og små tafseer bøger om emnet?

Baggrunden for udarbejdelsen af bogen var på grund af en rystende oplevelse, som gjorde, at jeg følte en pligt til at bidrage med noget, uanset hvor småt og ydmygt det var.

Det er en oplevelse, som er tankevækkende på rigtig mange punkter og det, som der skete var, at eleverne på et gymnasium i Saudi Arabien skulle bede middagsbønnen, som de plejede at gøre efter sjette lektion. Både elever og lærere tog til det store bederum og Imamen går frem og leder elever, lærere og andre voksne i bøn. Efter bønnen går alle tilbage til deres klasser, men pludselig høres skolerektorens stemme i højtaleren, at alle skal vende tilbage til bederummet.

Alle gik pligtskyldigt tilbage til bederummet og imamen gik igen frem for at lede bønnen, men denne gang bad han kun en enkelt rak'ah (bøn-
enhed), han afsluttede bønnen og udførte sujud al-sahw (forglemmelses-
sujood). Imamen var kommet til at bede tre rak'ah i stedet for fire, og han kompenserede for den med den handling – Det, som er tankevækkende, er, at ingen af de bedende havde lagt mærke til det!

Man gør imamen opmærksom på en fejl ved at udbryde: "Subhana Allah", men ingen havde gjort det. Der var over 70 mennesker, som bad bag imamen, hvordan yngste var omkring 16 år, så hvordan kan det være, at ingen lagde mærke til det. Dette fik mig til at stille mig selv følgende spørgsmål:

- Hvor er vores fokus under vores salah (bøn)?
- Er vores hjerter tilstede?
- Hvordan kan vi lære at fokusere, fordybe og reflektere over det, som siger og udføre under vores salah (bøn)

En af de redskaber, som hjælper på koncentrationen under salah, er, at man kan reflektere og genkende betydningen af det, som man reciterer af Koranen. Størstedelen af muslimerne kan nogle bestemte kapitler udenad, som de tit reciterer og det er også de kapitler, som de reciterer under salah, men mange muslimer giver sig ikke tid til at læse i de store tafsir-bøger (forklaring af koranen) for at forstå.

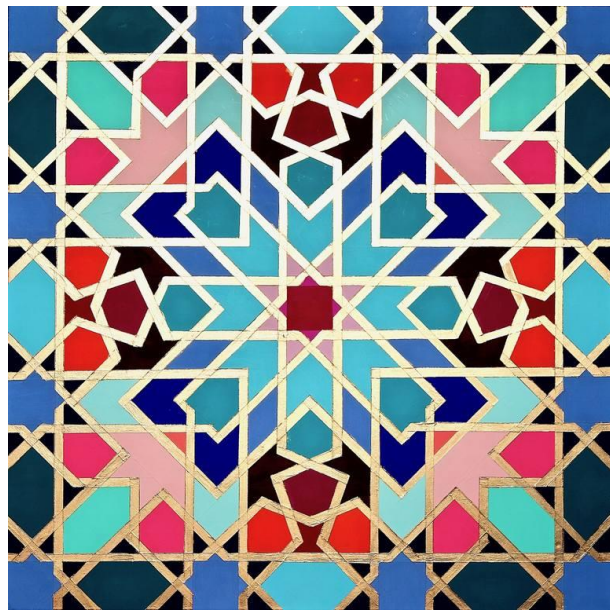
Derudover er der efterspørgsel fra lærere, forældre og undervisere om at få lettilgængelig materialer, der forklarer kapitlerne.

På baggrund af dette har jeg anstrengt mig for at lave denne lille bog, og samtidig håber jeg inderligt at være blandt de, der kommer ind under kategorien "de bedste folk", som Allah har rost stort i Sin Bog. Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelse være over ham) har også lært os: "Den bedste blandt jer er den, der lærer Koranen og videregiver den."

Jeg spørger Allah, at Han vejleder mig til at udvælge bestemte kapitler, og fremhæve deres mening for at opnå målet med denne bog.

Jeg efterlader bedømmelsen til den, der leder den.

Jamal Yusuf Al-Humaily

Suratu-l-Fatihah

1 - Sûratu l-Fâtihah (Åbningen) - åbenbaret i Makkah:

1. I Allåhs navn, den mest Nådige, den mest Barmhjertige¹.
2. Al lovprisning tilkommer Allåh verdens Herre.
3. Den mest Nådige, den mest Barmhjertige.
4. Herskeren på regnskabets dag.
5. Dig alene tilbeder vi, og Dig alene beder vi om hjælp.
6. Led os på den rette vej.
7. Vejen for dem, som Du favoriserede, ikke dem over hvilke Din vrede hviler, ej heller de vildfarende.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

Det er ofte nemmere for en at forklare og fortolke betydningen af det, som et andet menneske har udtalt sig og det er langt svære at forklare og fortolke meningen af det, som menneskets Herre og Skaber har udtalt, fordi hans tale er så mægtig og sådan forholder det sig med kapitlet: Al-Fatiha¹. Allahs sendebud (Må fred og velsignelser være over ham) sagde: "Der er ikke nedsendt noget ord, hverken i Toraen, Evangeliet, Zabour (David salmerne) eller Furqan (Koranen), der er ligesom surah al-Fatiha." Han (må Allahs fred og velsignelser være over ham) har også fortalt, at Al-Fatiha er det mægtigste kapitel, og ligeledes

¹ Al-Fātiḥah (Åbningen). Dette er åbnings-Sūrahen for Muṣḥaf (Koranen nedfældet i bogform). Sūraernes titler er ikke en integreret del af den Hellige Koran. Et kendetegnende ord i en bestemt Sūrah eller et ord, der fremhæver Sūraens emne, blev en almen metode blandt Profetens (Allåhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ledsagere (må Allåh er tilfreds med dem ﷻ) og senere lærde til at identificerer dem. Selvom nogle navne såsom Al-Fātiḥah blev brugt af Profeten (Allåhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), da han henviste til en bestemt Sūrah, da udpegede han dem ikke specifikt som titler.

har han fortalt, at da den blev nedsendt, da åbnede en port til paradiset, som ikke har været åbent før.

Det er et vigtigt kapitel, når vi tænker på de antal gange man læser det under sin salah, hver eneste dag. Faktisk er Al-Fatiha det eneste af kapitlerne, som skal reciteres under hver eneste Salah. Allahs sendebud (må fred og velsignelser være over ham) sagde: "Den, som udfører salah uden at recitere Koranens moder (Al-Fatiha), har bedt en mangelfuld bøn. (Han gentog dette tre gange)."

Koranen består af 114 kapitler (surah) og udgør over 600 sider, men på trods af dette, så har surah al-Fatiha fået den største betydning af alle kapitlerne, selvom den kun udgør 4 linjer. Hvad er mon visdommen bag denne enorme status?

Vi vil nok ikke få det fulde kendskab til visdommen bag det, da Allah ved bedst, men vi kan prøve at undersøge det dybere og forstå kapitlet meget bedre.

Følgende punkter kan nævnes blandt visdommen surah al-Fatiha:

1- I surah² al-Fatiha fortælles der meget kort og præcist om Allah, den Ophøjede, og det, som Han er berettiget til. "Al lovprisning tilkommer Allah, alle verdners Herre" påpeger, at Allah er skaberen, forsyner og opretholderen og styrer alle verdner. Læg mærke til, at Han ikke kun er Herren og Skaberen af muslimer, eller kun for mennesker, men for hele verdenen³. Det betyder, at alle mennesker og skabninger er skabt af Allah, og at de nyder godt af Allahs forsyning. Desuden er det i virkeligheden Allah, som "ejer" os. Det vil sige, at kun Allah kan give os liv og tage det fra os igen.

2- *"Den mest Nådige og den mest Barmhjertige"*

² Sūrah er det særlige navn, som den Hellige Koran har tildelt dens kapitler. De Sūraher (kapitler), der blev åbenbaret før Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) migreret fra Makkah til Madīnah, kaldes Makkī, og de, der blev åbenbaret efter hans migrering til Madīnah, kaldes Madanī.

³ Det oprindelige ord på arabisk er 'Ālamīn - flertalsformen af 'Ālam, og det omfatter alle former for eksistens såsom himlen, jorden, solen, månen, stjernerne, vind, regn, engle, djinn, dyr, planter, mineraler, og naturligvis mennesker. [Fath-ul-Qadir]. I mangel på et mere præcist ord, så er det oversat som "verdener".

I Surah al-Fatiha nævnes to af Allahs andre navne og attributter. Allah har mange navne og attributter, som alle er fuldkomne. Det vil sige, at kun Allah beskrives med det, der er perfekt, fejlfri og fuldstændig med komplet viden og styrke. Allah fortæller i dette kapitel, at Han er den mest barmhjertige og mest Nådige mod os alle.

3- *"Dig alene tilbeder vi, og Dig alene beder vi om hjælp"*.

Allah fortæller mennesket, at det der er hans ret, at man tilbeder Ham alene og alene beder Ham om hjælp, da mennesket er svagt, og der kan forekomme modgang og ulykker, som kan få en fra den rette vej. Derfor skal man spørge Ham alene om at vise en den rette vej.

Det er kun Allah, som kan hjælpe mennesket, når det er i nød og det er enten ved at redde denne på en ufattelig måde eller ved at lade andre opdage det menneske, som de normalt bare ville være gået forbi.

Alene Allah må tilbedes, fordi Allah fortjener det! Ingen anden end Allah fortjener at blive tilbedt. At tilbede betyder at elske og underkaste sig⁴. Nogle elsker og underkaster sig penge, berømte folk eller et menneske, som de elsker osv. Det kan være i orden at elske andre, fordi de har nogle gode egenskaber, og det er også i orden at underkaste sig deres ordre - men kun til en vis grad. Hvis man nu skulle underkaste sig noget fuldstændigt uden betingelser eller forbehold, så kaldes det faktisk at tilbede! Derfor siger Allah til os i dette kapitel, at vi skal sige: "Dig alene tilbeder vi". Det er kun Allah, som vi elsker for alt. Det er kun Allah, som vi underkaster os uden at have forbehold, mens alle andre kun må elskes og adlydes i et begrænset omfang.

Blot ud fra det ovenstående så kan man konstatere, hvor betydningsfuld surah al-Fatiha er, men der mange flere aspekter. Al-Fatiha er sammensat på en måde, således man både påkalder og beder til Allah, fx når den reciteres "Led os på den rette vej. Vejen for dem, du favoriserer." Hvem er det, der beder og spørger? Det er dig, der reciterer, der beder til Allah. Selvom al-Fatiha er Allahs ord, så har Han sammensat ordene således, at det er dig, der henvender til Ham. Det er dig, der beder Ham, om at Han skal vejlede dig og hjælpe dig til at finde og følge den rette vej, som fører dig til det gode.

⁴ Definition på en tilbedelse i islam er, at man tilbeder Allah med alle de handlinger, som Han elsker og er tilfreds med, om det er i form af handlinger eller udtalelser.

Man påmindes om dommensdag, da det nævnes i Al-Fatiha, at Allah er "Herskeren på regnskabsdag.", men hvad sker der på denne dag, hvornår finder den dag sted og hvorfor påmindes om netop denne dag? Svarene finder man ved at gå i dybden med de andre kapitler i Koranen.

En person, som har lært om Regnskabsdagen, kan måske fortælle dig om den. Der er en lang rejse forud for den, og en lang oplevelse efter denne dag, som man bliver nysgerrig efter at kende. På denne dag gøres regnskabet op, og man vil blive belønnet for alt det gode, som man har gjort og man risikerer at blive straffet for de dårlige gerninger, som man har gjort, medmindre man ændrer sig inden denne dag. Én af måderne, hvorpå man kan undgå ildens straf for ens dårlige handlinger, er ved indtrængende at spørge HERSKEREN og KONGEN på Regnskabsdagen, om Han vil tage en til nåde.

Vores eneste virkelige vej frem er ved at kende Allah og Hans skønne navne, at vide at Han er Barmhjertig og vil os det bedste, at vi alene beder Allah om hjælp og vejledning, at vores mål i livet er at finde den rette vej, og at undgå bevidst at prøve at gå den gale vej.

Forklaringen af dette kapitel i rækkefølge, som den er nedsendt af Allah i Koranen, er som følgende:

"I Allahs⁵ navn ..."

Alle Koranens kapitler - undtagen ét⁶ - begynder med denne sætning, som viser, at jeg begynder alt i Allahs navn. Når jeg læser, så begynder jeg i Allahs navn. Når jeg spiser, går, tager tøj på, rejser og alle andre handlinger i livet, så begynder man med det i Allahs navn.

⁵ Allāh er navnet på Den Almægtige Gud, Skaberen og Opretholderen af Himlene og Jorden, og alt det, som der er i dem. Den Evige og Absolutte, til Hvem alene al tilbedelse tilkommer. Navnet Allāh kan ikke gradbøjes og har således ikke nogen dualis eller flertalsform.

⁶ Undtagen surah al-Tawbah, som også kaldes for surah al-Bara'ah

" ... Den Mest Barmhjertige, Den Mest Nådige".

Disse to navne beskriver, at Allah er den mest Nådige og at Allahs Barmhjertighed⁷ omfatter alt og rummer alt. Alt det, som Allah har skabt af mennesker, jinn (skabninger skabt af ildens materie), dyr, og andre organismer, samt de skabninger, som vi har kendskab til og dem, som vi ikke har kendskab til, er alle omfavnet Allahs Barmhjertighed.

" Al lovprisning tilkommer Allāh, verdnerens Herre⁸. ”.

At lovprise Allah er en anerkendelse af Allahs almægtighed og fuldkommenhed. Man takker Allah, fordi Han fortjener det og man takker Ham under alle omstændigheder og det er uanset, om man oplever medgang eller modgang. Man takker Ham, fordi man kan se, hvordan Allah har været gavmild mod en. Bare det, at man 'lever' er nok til at takke Allah og lovprise Ham. Af disse grunde og andre er det smukt at starte sin kontakt til Allah ved at lovprise. Det er det, som Al-Fatiha starter med: At lovprise den, der af alt fortjener den og hvem fortjener den mere end VERDNERNES HERRE?

"... Verdnernes Herre". Det er Allah, der er Herre over alle verdner. Det siges i bestemt flertal, fordi det omfatter alle verdner. Både de verdner, som vi kender og ser, og de verdner, som vi hverken kender eller ser. Blandt de verdner, som vi kender, er vores egen verden, dyrenes verden, fuglenes verden, jinnernes verden... ja, selv bakterierne har en verden.

⁷ Ar-Rahmān og Ar-Rahīm er to af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) navne. De er afledt af ordet "Raḥmah" (barmhjertighed). Ifølge arabisk grammatik er de begge intensive former for "barmhjertig" (dvs. ekstremt barmhjertig). Ved at anvende begge navne sammen er en komplementær og omfattende betydning tilsigtet.

Rahmān bruges kun til at beskrive Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ), mens Rahīm også kan bruges til at beskrive en person. Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) er i den Hellige Koran blevet beskrevet som Rahīm. Rahmān er over det menneskelige niveau (dvs. intens barmhjertig). Da man normalt forstår intensitet for at være noget af kort varighed, beskriver Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) også Sig Selv som Rahīm (dvs. konstant barmhjertig).

Rahmān har desuden en bredere betydning - barmhjertig mod al skabelse. Retfærdighed er en del af denne nåde. Rahīm inkluderer begrebet særlig - særlig og specifikt barmhjertig overfor de troende. Tilgivelse er en del af denne nåde. Derudover er Rahmān et adjektiv, der refererer til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) attribut, der er en del af Hans Essens. Rahīm er verbal, som indikerer, hvad Han gør: dvs. Han skænker og implementerer nåde. [Al-Qurṭubī]

⁸ Når der refereres til (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ), inkluderer det arabiske udtryk "Rabb" (oversat som "herre") alle følgende betydninger: "Ejer, Mester, Hersker, Opretholder, Forsyner, Værge og Vogter. "[Fath-ul-Qadīr]

Blandt de verdener, som vi ikke kender, er alt det, der eksisterer ude i universet, og det, der eksisterer helt nede på det mindste plan, som intet mikroskop (endnu) kan opfange eller se. Allah er alle verdners HERRE. Alt tilhører HAM alene. Allah har skabt det hele. Ja, for hvem kunne ellers have haft så stor magt og kraft til at gøre det? Ingen! Alt lever og får forsyning af Allah. Alt er underlagt Ham. Han ønsker, at vi skal vide det og erkende det.

"Den mest Barmhjertige, Den Mest Nådige"

Igen gentages disse to navne. Allah vil igen minde os om, hvor Barmhjertig og Nådig Han er. Vi skulle nødig gå hen og opgive alt håb om at forbedre os. Det er som om, at Allah vil have dig til at huske, at uanset hvor stor din forbrydelse, synd, og fejl har været, så skal du vide, at du alligevel kan vende dig mod Ham og spørge om tilgivelse, da Han er den mest barmhjertige, og tvivl ikke på Hans nåde.

"Herskeren på Regnskabsdag⁹."

På Regnskabsdag viser det sig, om man har vundet eller tabt. På denne dag kan intet skjules, for alt vises frem, og hverken magtfulde personer i verden, rige eller berømte vil få særlig status. Alle rige, fattige, konger, herskere og almen befolkning vil være lige.

Det er nemlig Allah alene, der er Kongen og HERSKEREN på Regnskabsdagen. Alle vil være underlagt Hans mægtighed og de vil håbe på hans belønning og frygte Hans straf. Så hvorfor forbereder vi os ikke til denne store dag?

" Dig alene tilbeder vi, og Dig alene beder vi om hjælp". Det er meningen, at du skal læse denne sætning, som om det er dig, der beder om hjælp. Når du ved, at Allah alene er skaberen, Giveren, Ejeren og Herskeren på Regnskabsdagen, den mest Barmhjertige og den mest NÅDIGE. Så det er Allah alene, der fortjener at blive tilbedt og Allah alene, som man skal søge hjælp hos. Det er også det, som man siger, når man udtaler "Dig alene tilbeder jeg", som vil sige, at man ikke vil tilbede andre foruden Ham, den Almægtige.

⁹ Dvs. blive fuldt belønnet for alt, hvad man havde optjent af godt eller ondt i dette jordiske liv. [Tafsir Ibn Kathīr]

TILBEDELSE er dyb *kærlighed til Allah* og på samme tid en dyb frygt for Ham. Følelsen af kærlighed og frygt får dig til at underkaste dig og adlyde Ham. Kærlighed alene kan måske gøre, at du bliver overmodig og tager let på dine pligter overfor Allah og frygten alene kan måske gøre, at du sidder uden håb om belønning for dine handlinger.

Tilbedelsen af dens generelle mening består i at udføre salah (bønnen), fasten, at give Zakat (almissen) og at rejse til Mekka for at udføre hajj, og faktisk endnu mere end bare det. Hvis du handler med andre og du er ærlig i din handel, så tilbeder du også Allah. Hvis du behandler andre mennesker godt og udviser gode manere, så tilbeder du også Allah. Hver gang du gør noget i dit liv, som du ved, at Allah kan lide, så tilbeder du Ham. Så tilbedelsen indebærer handlinger i hele livet, og hvor smukt vil det være, hvis det hele var for Allahs skyld.

Til tider kan tilbedelse være svært og uoverkommeligt for os. Netop derfor siger vi hver dag "Dig alene tilbeder vi, og Dig alene beder vi om hjælp". Hjælp os Allah, så vi kan tilbede Dig på den bedste vis.

"Led os på den rette vej."

Fra matematikken kender vi alle den lige linje. Det er den korteste forbindelse mellem to punkter, siger man. Det samme er denne vej, som fører til Allah. Den er lige uden bøjninger og er den korrekte vej, som fører direkte til målet, som er Paradiset.

Det er den rette og lige vej til sandheden, som Allah er tilfreds med og den, der følger denne vej, bliver lykkelig.

De (folks) vej, som Du har skænket (Din) gunst, ikke dem, som har vakt (Din) vrede, ej heller de vildfarne.

Mennesker i denne verden er opdelt i tre grupper i forhold til deres handlinger:

1. Dem, der har korrekt viden, og handler på den
2. Dem, der ikke har viden og handler uden viden
3. Dem, der har korrekt viden, men ikke handler på den.

Den første gruppe er dem, der har korrekt viden om sager og handler i overensstemmelse med deres viden. De gør det rette og holder sig fra forkerte handlinger. Disse kaldes for de 'vidende' og 'vejledte'. Det er de

personer, som Allah tilfreds med, fordi de har brugt deres viden på en korrekt måde.

Al-Fatiha slutter med en dua (bøn) til Allah, om at Han måtte gøre en blandt den gruppe, som Han er tilfreds med på Regnskabsdagen, samt om ikke lade en være en være blandt den gruppe, som er vildfarne eller dem, som har fremkaldt hans vrede. – Hvem er de personer, som høre under den gruppe?

Den anden gruppe er dem, der handler uden at have viden. *Disse kaldes for 'uvidende' og 'vildfarne'. Det er de personer, som Allah utilfreds med, fordi de ikke har søgt den viden, som fører dem til det rette. De er som én, der går i blinde.*

Den tredje gruppe er dem, der har korrekt viden om sagerne, men som alligevel bevidst fordrejer det rette og søger at skade ved at handle ukorrekt. Disse kaldes for 'afvigende og 'ondskabsfulde'. Den slags mennesker vil Allah aldrig være tilfreds med og Hans vrede vil være over dem, fordi de ved, hvad der er rigtigt og forkert, men har alligevel brugt deres viden fejlagtigt ved at ikke handle på den.

Vi er nu nået til vejs ende med forklaringen af surah al-Fatiha – Der kan selvfølgelig skrives meget mere om dette kapitel og jeg vil slutte af med en udtalelse fra Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) om ens forhold til Allah, når man reciterer dette kapitel og man bør hver gang, man står i sin salah (bøn) forstille sig dette - Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) sagde: "Allah siger: "Jeg har delt salah (bønnen/ dette kapitel) (mellem mig og den, der tilbeder Mig) i to dele. Når den, der tilbeder Mig, siger: "Al lovpris tilhører Allah, alle verdnernes Herre", så siger Allah: "Min tjener har lovprist Mig!" Når den, der tilbeder Mig, siger: "Den mest Barmhjertige, Den Mest Nådige", så siger Allah: "Min tilbeder har prist Mig." Når den, der tilbeder Mig, siger: "Herskeren på Regnskabsdagen", så siger Allah: "Min tjener udtaler ophøjede ord om Mig." Når den, der tilbeder Mig, siger: "Dig alene tilbeder vi og Dig alene beder vi om hjælp, da siger Allah: "Det er mellem mig og min tjener". Når den, der tilbeder Mig, siger: " De (folks) vej, som Du har skænket (Din) gunst, ikke dem, som har vakt (Din) vrede, ej heller de vildfarne. "., så siger Allah: "Det er for min tjener, og han får det, som han beder mig om."

Har du prøvet at forstille dig denne dialog i dit hoved, når du reciterer Al-Fatiha i din bøn?

Ayat al-Kursi

(Verset om Stolen)

255. Allāh, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Den Levende, Den Opretholdende. Hverken apati eller søvn berører Ham. Alt i Himlene og på Jorden tilhører Ham. Hvem er den, der kan gå i forbøn hos Ham uden med Hans tilladelse? Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem. Og de omfatter intet af Hans viden, undtagen hvad Han vil. Hans Kursī (Stol)⁽¹⁾ omfatter Himlene og Jorden, og det trætter Ham ikke at beskytte dem. Og Han er Den Ophøjede, Den Mægtige⁽²⁾.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ
 سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا
 بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ
 وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
 حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

¹ Stol: Det er en fodstol og ingen kender til dens virkelighed undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ). [Tafsir Ibn Kathir]. Den må ikke forveksle med al-'Arsh (Tronen), som er uendeligt højere og større end al- Kursī.

² Āyatul Kursī: Det mægtigste Āyah (vers) i Koranen. [Tafsir Ibn Kathir]

Hvis surah al-Fatiha er det mægtigste kapitel i Koranen blandt de 114 kapitler, så er et bestemt ayat (vers det mægtigste blandt mere end 6000 vers i koranen og det er Ayat Al-Kursi (Verset om stolen). Der er derfor berette meget om dets dyder.

Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) har fortalt utrolig meget om dette vers.

- 1) Det er det mægtigste vers i hele Koranen.
- 2) Det beskytter den, der reciterer det umiddelbart inden sengetid fra alt til morgen.

3) Hvis den reciteres efter afslutningen af ens salah (bønnen), så er der intet, der forhindrer vedkommende fra at indtræde i Paradiset undtagen døden.

Det tager under et minut at recitere den efter ens salah (bøn) og det er nok til at få en til at indtræde i Paradiset, hvis man dør og man har reciteret den efter sin salah(bøn).

Lad os se nærmere på denne ayat for at finde ud, hvorfor Ayat Al-Kursi har så en stor status.

“ Allāh, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Den Levende, Den Opretholdende. “

Denne sætning betyder alt og er kernen i vores religion, da det er tawheed (Allahs enhed i sin tilbedelse), som også er den første søjle i Islam. Der står, at Allah er den eneste, som man må kalde for GUD og må tilbedes. Det er et fundament, som står flere steder i Koranen, men her slår Allah fast i den første sætning af dette store vers. Der er en ingen anden gud foruden Allah og det er det, som en muslim baserer sit liv på og vil få belønning for det i det næste liv.

"..., Den Levende," - Det er blandt Allahs egenskaber, at han er den Levende, men Allahs 'liv' er ikke som vores liv, for Hans liv ophører aldrig. Allah giver alle Sine skabninger liv og tager det fra dem, men Allahs liv er evigt. Allah er den evige Levende.

"...Den Opretholdende" - Det er den anden egenskab, der er nævnt. Allah har ikke brug for nogen. Han er fuldkommen og lider aldrig nød. Allah er *selvopretholdende* og har ikke brug for andre. På samme tid er Allah den, som opretholder andres liv og giver dem støtte og redder dem fra nød. Det er derfor, at det er "Den Opretholdende" og ikke den selvopretholder, for Allah har kraften til at sørge for alt og alle, og det alle andre, som har behov og støtte fra ham.

" Hverken apati eller søvn berører Ham."

Allah er fuldkommen og blandt det, som fortæller, at Allah er fuldkommen og har ingen mangler, er, at Han ikke sover. Hverken træthed, apati eller dvale tilkommer Allah, da Han er fuldkommen og

sørger for alt og alle. Hvem ellers kan skabningerne overlades til end Allah, Den Evige og Den Fuldkommen?

"Ham tilhører, hvad der er i himlene, og hvad der er på Jorden."

Allah har den absolutte magt over himlene og Jorden. Himlene er i flertal, fordi der eksisterer flere himle. Allah har fortalt os om nogle af dem, og Allahs Sendebud (Må fred og velsignelser være over ham) har beskrevet lidt af det, som han så i de syv himle på Natterejsen (Al-isra og Al-Miraj). På Jorden er der verdner og mangeartede livsformer, som alle tilhører Allah. Han har skabt dem og Han bestemmer over dem. Er du i tvivl, så find ud af, om andre har erklæret sig for EJER OG SKABER af himlene og Jorden. Allah har sagt, at det er HAM alene, der ejer det, og Allah har givet os flere beviser derpå. Der er ingen ud over Ham, der kan bevise deres ejerskab, for de er skabninger blandt det, som Han har skabt.

Uanset hvad, så er det sikkert, at alle opdager Allahs HERREDØMME i det næste liv, når de alle står og venter på at modtage deres regnskab på dommens dag. På regnskabsdagen der ingen, som kan træde frem og tale sin eller andres sag, medmindre Allah giver tilladelse til det. Ingen kan være forsvarer for andre eller forsøge at formilde omstændigheder, medmindre Allah giver tilladelse dertil:

" Hvem er den, der kan gå i forbøn hos Ham uden Hans tilladelse?"

Det er Allahs fuldkommende magt og ejerskab, at Han ikke vil tillade hvem som helst at fremlægge Sine skabningers sag, når de står til regnskab overfor Ham. Blandt de, som vi ved, vil få tilladelse, er nogle af englene, der vil bede Allah om nåde for de troende. Nogle af Sendebudene vil tale visse menneskers sag, og Allahs Sendebud (må Allahs fred og velsignelser være over ham) vil tale alle muslimernes sag. Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham) har fortalt os, at enhver profet har fået muligheden for at få en bøn (dua) hørt og opfyldt, og at alle profeterne gjorde brug af deres bøn, undtagen Profeten Muhammad, som sagde: "Jeg har gemt den bøn, som jeg kan få opfyldt som en forbøn for mit muslimske folk på Dommens Dag".

Har I hørt om nogen, der tænker mere på sine efterfølgere, venner og folk end Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham)?

" Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem¹⁰. Og de omfatter intet af Hans viden, undtagen hvad Han vil.."

Allahs viden er altomfattende. Alt der er sket i fortiden, alt der vil ske i fremtiden og alt, som sker lige nu, er kendt for Allah. Intet er skjult eller gemt for Ham. Allah fortæller os dette, så vi er vidende om det, og ikke kommer i tvivl. Den eneste viden, som vi har om skaberens egenskaber og især viden er den, som Allah har givet os lov til at kende. Ingen kan kende den viden, som Allah råder over undtagen det, som Allah ønsker.

" Hans Kursī (Stol) omfatter Himlene og Jorden"

Nej, hvor enormt! STOLEN, som tilhører Allah, er så kolossal, at den rummer både Jorden og de syv himle. Stolen er ikke noget, som vi kan forstille os. Den ligner ikke de stole, som vi kender, og vi ved ikke, hvad den bruges til. Allah fortæller os, at det er en enorm stol, der tilhører Ham, og at den er langt større end Jorden og himlene. Himlene er i forvejen så gigantisk store, at vi ikke kan begribe dem, men denne Stol er endnu større. Vi ved også, at Stolen kun er en lille del af Allahs Arsh (TRONEN), og Tronen er skabt af Allah! Vi har ingen mulighed for at forstille os dem eller finde dem, men vi tror på det, som Allah fortæller os, og vi ved, at Allah ER Sandheden.

Som mennesker, der tilbeder Allah, bør vi være stolte over den viden, som Allah har givet os, og være stolte over, at vi er Allahs tjenere.

"og det trætter Ham ikke at beskytte dem. Og Han er Den Ophøjede, Den Mægtige."

Man skal ikke fristes til at tro, at det er hårdt eller trættende for Allah at opretholde alle disse enorme skabninger. Nej! Det gør Ham ikke træt på trods af deres størrelse og utallige detaljer.

Allah er den stærke, den enorme, den store og den ophøjede over alt. Det er Allah, som gør og kan. Det er Allah, som ser og ved.

¹⁰ Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) viden omfatter alle aspekter af Hans skabninger i fortiden, nutiden og fremtiden. [Tafsir Ibn Kathir]

Baseret på denne viden, så er det meningen, at vi skal tilbede Ham alene og Ayat Al-Kursi er med til, at vi kan lærer Allah kende og derfor er det Koranens vigtigste vers, da den handler om en muslims tro på sin Herre, og tjene Ham den Mægtige skaber.

Er det ikke nok til at være stolt af denne aqidah og tro?

Suratu t-Tin

95 - Sûratu t-Tin (Figen) - åbenbaret i Makkah:

I Allâhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. (Jeg, Allâh sværger) ved Figenen og ved Olivenen
2. og ved Sinaibjerget,
3. og ved denne sikre by (Makkah).
4. Sandelig skabte Vi mennesket i den smukkeste form,
5. Derefter reducerede Vi det til det laveste af det lave!
6. Undtagen de, som tror og gør gode gerninger – for dem er der en belønning uden ende (Djannah).
7. Så hvad får dig til at benægte Afregningen?
8. Er Allâh ikke den mest (retfærdigt) dømmende af alle Dommere?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتِينِ وَالزَّيْتُونِ ①

وَطُورِ سَيْنِينَ ②

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ③

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ④

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ⑤

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ

عَبْرَ مَمْنُونٍ ⑥

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَدِينِ ⑦

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ⑧

Dette kapitel er en påmindelse om nogle af de realiteter, som mennesket hurtig glemmer. Derfor er de gentaget flere gange i koranen for at minde os, at de er meget vigtige. Dette kapitel, Al-Tin, er blandt disse påmindelser, som med sine få korte sætninger gøre os opmærksom på forhold, som mennesker gennemlever og oplever. Det kan gøre mennesket blandt de mest ophøjede i dets rang, og hvis man ikke opfylder det efter, at man er blevet vejledt, så kan man blive en, der er nederst i rang.

Den eneste vej mod en højre rang er den vej, som Koranen har vist. Det er vejen med iman (tro) og gode gerninger, og den vil lede til evige lykke. Kapitlet går ikke i detaljer med alt, men nøjes med at vise nogle få fakta!

Den påminder også, om hvordan man undgår at blive degraderet til et meget lavt niveau.

" (Jeg, Allâh, sværger) ved Figenen og ved Olivenen."

Figentræet og oliventræet er begge kendte. Allah sværger ved fignen og oliven! Hvorfor? Allah kan sværge ved det, som Han ønsker, hvorimod vi kun må sværge ved Allahs navn.

Allah vælger at give visse ting særlig opmærksom ved at sværge ved dem. Disse to typer træer er blandt dem, men de hentyder til noget mere og det er det land, hvor disse typer gror i stor omfang og det er det, som vi kender som Palæstina

Det er det land, hvor Allahs sendebud Isa (Må Allahs fred være over ham) blev født og sendt til som sendebud.

" Og (ved) Sinaibjerget."

"Tur", som er nævnt i dette kapitel, er det bjerg, som ligger på Sinai-halvøen i Egypten. Det er på det bjerg, at Allah talte til Musa (Må Allahs fred være over ham), hvor han fik budskabet om at konfrontere farao og føre Israelerne væk fra hans undertrykkelse.

" Og (ved) den sikre by (Makkah)."

Den sikre by er Mekka og det var i denne by, at Allahs Sendebud Muhammad (Må fred og velsignelser være over ham) fik åbenbaring og det sidste budskab fra Allah.

Allah har sværget ved disse tre byer for at påpege, at der er både tromæssig og åndelig forbindelse mellem disse tre steder. Denne forbindelse er både i form af budskabet og sendebudene. Allah fortæller os, at disse sendebud kommer fra samme kilde dvs. fra Allah. Musa, Isa og Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over dem) sendt fra én og samme gud.

De har båret det samme grundlæggende budskab, og vi er blevet bedt om at værdsætte dem alle, og tro på dem, fordi Allah har sendt dem. Ens tro er ikke fuldkommen, før man tror på dem, og hvis man benægter en af dem, så er det som om at benægte dem alle.

Allah har sværget ved disse tre steder for at gøre os opmærksom på noget vigtigt, som vi vil komme nærmere ind på i det næste vers.

”Vi skabte mennesket i (den) smukkeste form. Derefter reducerede Vi ham til det laveste af det lave (Helvede).”

Dette er svaret på, hvorfor Allah sværgede, da Han slår fast, at mennesket blev skabt i den smukkeste form og har fået en ærefulde status. Mennesket er generelt pæne af udseende, som ser, hører og tænker. Vi har evnen til at forstå, Ja, bare det at kunne forstå er i sig et tegn på en hyldest fra Allah, som ingen andre skabelser har fået. Tænk på de særlige evner, som mennesker har, og du vil opdage, at vi er skabt finere og smukkere end andre skabninger. Tænk på hvordan vi lever i balance mellem vores sjæl, krop og fornuft. Vi bruger alle tre dele i samspil, og kan med disse tre dele opnå utroligt meget i dette liv, hvis vi finder ud af, hvordan vores sjæl, krop og fornuft arbejder optimalt sammen. Dog går det galt for nogen og de opnår ikke et liv, hvor sjæl, krop og fornuft fører dem til den lykkelige ende. De ende i helvedet blandt de laveste af det lave:

" Derefter reducerede Vi ham til det laveste af det lave (Helvede)..”

Allah er ikke uretfærdig. Det er mennesket selv, der har vendt op og ned på sine evner og brugt det til at opnå sine lyster på en forkert måde. Det er den selv, der har valgt vantroskab og valgt iman (tro) fra. Dette menneske er endt i vildfarelse og benægtelse.

Alligevel er det ikke alle, der taber. Nogle mennesker vil blive undtaget:

" Undtagen de, som tror og gør gode gerninger, for dem er der da en belønning uden ende”.

Disse har anvendt deres evner korrekt. De har fundet den vej, som det 'naturlige' (fitrah) i dem kan genkende og føle er korrekt. De har fundet frem til en viden om Allah, der har gjort dem overbevist. De har handlet godt, fordi de har anvendt sjælens kraft, kroppens balance og fornuftens styrke. De, der vil fremad, må både tro på Allah og handle godt. Belønning får de uden nogen forespørgsel. Det, de har gjort, er nok til, at de få evig lykke og evig glæde. Denne lykke og glæde er helt

frit givet af Allah, og man skal ikke være bange for, at den bliver taget fra en, for den vil være uden ende og for evigt.

" Så hvad får dig til at benægte afregningen? "

Mennesket påmindes om dommens dag, hvor regnskabet gøres op, hvor mennesket vil genoplives og genskabes. De vil stå foran Allah og de vil enten få den evige lykke og den evige ulykke. Dommensdag understreges flere steder i Koranen for, at vi må blive påmindet om det hinsides.

" Er ikke Allâh den (mest retfærdigt) dømmende af alle Dommere?"

Du er skabt i fineste form og skal leve på fineste vis. Gør du det, opnår du det bedste for dig selv, men hvis du ikke gøre det, så har dømt dig selv til et liv blandt de laveste værdiløse skabninger. Er det da ikke naturligt, at man ser resultatet af ens valg? Jo, det er naturligt og retfærdigt. Allah er den Mest Vise, retfærdige og nøjagtig i sin dom. Han vil ikke straffe, før han har advaret.

"Er ikke Allâh den (mest retfærdigt) dømmende af alle Dommere? ...

Svaret er jo, men det kommer ikke noget svar på dette spørgsmål, fordi det er retorisk og det giver sig selv, at man ikke kan komme frem til en anden konklusion end dette.

Vi må spørge os selv: "Hvad har jeg forberedt til denne betænkelige dag?"

Suratu 1-Qadr

97 - Sûratu l-Qadr (Forudbestemmelsen) -
åbenbaret i Makkah:

I Allâhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Sandelig, Vi har sendt den (Koranen) ned på al-Qadr natten¹,
2. Hvad ved du om, hvad al-Qadr natten er?
3. Al-Qadr natten er bedre en et tusind måneder.
4. Med deres Herres tilladelse stiger englene og Ånden (Gabriel) ned med alle forordninger (som bliver forudbestemt for det kommende år).
5. Fredet er den, indtil daggryet bryder frem.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ①

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ②

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ③

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ فِيهَا يُأْذِنُ رَبُّهُمْ مِنْ

كُلِّ أَمْرٍ ④

سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ⑤

Hvis der var en dag, hvor mennesket bør udtrykke deres glæde og taknemmelighed over noget, så bør det være den dag, hvor Allah nedsendte koranen, for den er nemlig deres konstitution, og metodologi for dets fremgang og opblomstring til fortiden og fremtiden. Koranen viser mennesket, hvad der er bedst for vedkommende i dette materielle liv på jorden, men også alt det, der er bedst for vedkommende i alle livets aspekter.

Koranen har vist mennesket, hvordan man skal behandle og være i denne store verden, så det kan færdes med viden, sikkerhed og hjælpe mennesket til at klare rejsen gennem livet med mindst mulige tab og største mulige gevinster. Den har også vist vejen for, hvordan man skal have relation til hinanden som mennesker.

Koranens nedsending er en forbindelse mellem himlen og jorden, mellem Skaberen og skabelsen, mellem Herren og tjeneren, mellem den Almægtige og den svage, og mellem Den evige Rige og den fattige.

Koranen er en uendelig stor nåde for de mennesker, der følger dens spor.

Historien har aldrig set en generation som dem, der fulgte Koranens vej og opnåede et smukt liv i fred med sig selv, og fred med hinanden og fred med livet. Faktisk var det, at de fulgte Koranens ord også en fred for dem, som levede sammen med dem, selvom de ikke troede på Koranen. De var et bevis på udfaldet ved at følge koranens vejledning og disse mennesker efterlod sig en arv, som stadig kan ses og læses.

Disse mennesker er væk i dag, men de er som stjernerne på himlen for dem, der søger vejen i livets mørke og dens forvirring. Den generation er profeten Muhammads ledsagere.

Derfor har nedsendingen af Koranen en stor betydning for muslimerne. De ophøjer denne dag for at ophøje deres Skaber.

Denne surah begynder således:

Sandelig, Vi har sendt den (Koranen) ned på al-Qadr natten.¹¹

Ordet "Vi" anvendes i denne sammenhæng som et majestætiske ord og Allah siger "Vi" om sig selv, for at man skal udvise en særlig respekt for Ham. Koranen er Allahs ord alene. Ingen andre fortjener at tage æren for verdens bedste og vigtigste bog! En bog, der er fejlfri, er sandelig Allahs værk.

Koranen blev nedsendt til den laveste himmel på en gang i Ramadan måned i de sidste ti dage på bestemmelsesnatten, hvor menneskenes skæbne hvert år bestemmes, som er forklaret af Allah og vores elskede Profet (må Allahs fred og velsignelser være over ham)

" Hvad ved du om, hvad al-Qadr natten er?"

Den har en stor betydning. Du kan ikke forestille dig, hvor meget godt, der kan hentes denne nat.

¹¹ Koranen blev på denne nat bragt ned fra "al-Lawh al-Mahfouz" til "as-Samaa:u d-dunyaa" (den lavere himmel). Herfra blev den derefter åbenbaret til Muhammad, (må Allahs velsignelser og fred være med ham) gennem 23 år.

" Al-Qadr natten er bedre en et tusinde måneder."

Det er en kæmpe stor gave og en mægtig nåde fra Allah, at gode handlinger udført denne nat er bedre end at tilbede ham i tusindmåneder.

- Tusind måneder svarer til ca. 83 år! Forestil dig, at en person tilbringer et tusind måneder og det eneste, som denne person har fortaget sig, er tilbedelse. Hvilken undskyld har man i at ikke udnytte denne velsignede nat til at tilbede Allah.

Foruden dette, så er der andre dyder denne nat, da Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) sagde: " Den, der står op på al-Qadr natten (i tilbedelse) med tro og håb, da vil Allah tilgive vedkommendes forudgående synder". Det er netop derfor, at Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) plejede at søge efter denne nat for at opnå denne mægtige dyd og store belønning.

Det er en gylden chance, der gentager hvert år, hvor det er muligt at indhente store belønninger, som man normalt ikke kan opnå på ens korte levetid på jorden, som gennemsnitlig er 60-70 år og her har man mulighed for at få fordoblet sine gode gerninger. Hvis man i sin levetid opnår 20 år, hvor man søger al-Qadr natten hvert år, så er det som om, at man har tilbedt Allah i mere end 1660 år! - Er det ikke motivation nok for os til at søge denne nat og udføre tilbedelse?

" Med deres Herres tilladelse stiger englene og Ånden (Gabriel) ned med alle forordninger (som bliver forudbestemt for det kommende år)".

Det er endnu en dyd for denne nat fra Alle verdneres Herre, at ærefulde engle bliver nedsendt og de stiger ned og selv den bedste engel, som er ærkeenglen, Jibreel stiger ned med Allahs vilje og ordre. Det beviser, at det er en virkelig velsignede nat, som indebærer meget godhed med sig.

På denne nat bliver menneskets skæbne skrevet vedr. det, som de skal tjene, opleve for det kommende år og hvem der skal leve eller dø. Det er egentlig skrevet i den beskyttede tavle, hvad der skal hænde mennesket og en del af den bestemmelse er vist til til englene, og hvert år - på Bestemmelsesnatten bliver det kommende års skæbne fastlagt for hvert

menneske i overensstemmelse med den nedskrevne viden og givet til englenerne.

" Fred hviler over den, indtil morgengryet bryder frem."

Det er en fredelig nat, hvor freden spreder sig i den, shaytan og det onde ikke har magt til grusomhed imod de, som tror på den og tilbeder Allah i den, som de har i andre dage.

Det er en nat, hvor der hersker en dyb ro, *velsignelse og tilfredshed*, som opleves af de troende. Sådan fortsætter freden og velsignelserne, indtil daggryet bryder frem og fortæller, at de skønne timer er forbi...

Den fred og hvile, som alle mennesker søger efter i dag. Dette er en mulighed og vej til indre fred og sindsro.

Husk, det er meget kort tid, men der er en kæmpe velsignelse og belønning i denne nat.

Er dette ikke motivation nok for os til at søge denne nat, og sikre os at være blandt dem, der tilbeder?

Suratu 1_Aadiyaat

100 - Sûratu l-'Aadiyaat (De, som løber) - åbenbaret i Makkah:

**I Allâhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.**

1. (Jeg, Allâh sværger) ved de (heste), som løber og pruster,
2. de, som slår gnister (med deres hove),
3. de, som angriber ved daggry,
4. de, som rejser støvet,
5. de, som trænger ind i midten (af fjendens rækker) som en gruppe.
6. Sandelig er mennesket utaknemmeligt overfor sin Herre!
7. Og det er selv vidne til det (med sine handlinger).
8. Og sandelig er det voldsom i sin kærlighed til rigdom.
9. Ved det ikke, (at) gravens indhold bliver hældt ud (hele menneskeheden genopstår)
10. og det, som var i hjertet vil blive kendt.
11. Sandelig er deres Herre den Dag velvidende om dem (deres handlinger).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَدِيدَاتِ ضَبْحًا ①

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ②

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ③

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا ④

فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑤

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ⑥

وَإِنَّهُ وَعَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ⑦

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑧

* أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ⑨

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ⑩

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ⑪

En af de vigtige emner i koranen er at rense menneskets indre fra dårlige egenskaber, at formindske dem og omvende dem til gode og prisværdige egenskaber.

Det er blevet nævnt i koranen gentagende gange, samt metoden til, hvordan vi kan rense os selv og opløfte os.

Dog blev denne metoden for at ændre sit indre ikke kun nedsendt teoretisk, men også i praksis i form af Allahs sendebud som forbillede.

Efter Allahs sendebud var det den første generation, som var hans ledsagere, som implementerede disse aspekter i praksis og de blev et eksempel og forbillede for alle mennesker. Selv deres fjender kunne bevidne og det var, fordi de implementerede koranens befalinger i praksis.

Denne surah begynder ligeledes med, at Allah sværger ved noget, som Han har skabt.

Denne gang sværger Allah ved hestene, der løber hurtigt. Forestil dig synet af en stor og smuk hest, der hurtigt løber forbi. Heste har altid været menneskets mest betydningsfulde transportmiddel gennem historien. Allah har skabt dem, og givet os mulighed for at benytte dem. Allah sværger ved dem og siger:

Jeg (Allâh) sværger ved de (heste), som løber og pruster,

Dette er beskrivelsen af den lyd, som hesten udstøder, når den løber hurtigt.

de, som slår gnister (med deres hove),

"Som slår mægtige gnister af ild" Det er hestekoene, når de støder mod hårde sten og jord, så opstår der gnister fra gnidningen mellem hestekoens og jorden.

de, som angriber ved daggry,

Det er tidligt om morgenen, når rytterne (på hestene) går til angreb, mens de sidder på hesteryg og angriber fjenden.

de, som rejser støvet,

Når hestene løber, så rejser støvet sig højt og dækker for himlen.

de, som trænger ind i midten (af fjendens rækker) som en gruppe.

En gruppe af ryttere befinder sig pludselig i midten af fjenden og de overrumpler dem takket være de hurtige ridedyr.

Hesten, dens funktion og beskrivelse er noget, som Allah, den Ophøjede anvender i Sin ed for at fortælle om mennesket og dets egenskaber.

" Sandelig, mennesket er utaknemmeligt overfor sin Herre!"

Her er årsagen til den ed, som Allah begyndte dette kapitel med. Denne sætning fortæller om menneskets egenskab, hvordan det er utaknemmelig overfor sin Herre, Skaber og Forsyner for alt det, som det har fået fra Ham.

"Og det er selv vidne til det (med sine handlinger)."

Mennesket vidner også selv derom uden at benægte det. Mennesket handler egoistisk i utaknemmelig over for Allah. Det handler kun ud fra sin egen interesse og forlanger kun sine rettigheder uden at tænke på sine forpligtelser over for Ham.

" Og sandelig, er det voldsom i sin kærlighed til rigdom."

Her nævnes endnu en egenskab, som mennesket har og det er, at det elsker 'rigdom' for sig selv. Det får sig selv i fare for opnå rigdom.

Det bruger alt og gør meget for at nå rigdommen. De glemmer andre mennesker; selv hvis det skulle ofre deres tætteste, de glemmer deres manere, pli og træder ud fra menneskeligheden for rigdoms skyld. Hvis mennesket var taknemmelig overfor Allah, så havde det tænkt på andre, for Allah har beordret, at det skal vise taknemmelighed ved at tænke på andre. Koranen fokuserer på at rense mennesket fra denne dårlige egenskab, og rette op på dets manere ved at påminde mennesket om

dets ende og destination efter livet, hvor alt vil forsvinde. Det gælder både rigdom og afkom i de næste vers:

"Ved han ikke, (at) gravenes indhold vil blive hældt ud (hele menneskeheden genopstår), "

Dette er egentlig et retorisk spørgsmål dvs. at Allah ikke spørger for at få et svar fr os, da det er kendt, hvad der vil ske, når de kommer *ud af deres grave* for at samles til den store forsamling på genopstandsdagen, som bliver kaldt for "Hashr" (forsamlingen på regnskabsdagen).

og det, som var i brystet vil blive kendt.

På den dag vil alt blive vist frem. Alt det, som man har gemt inde i hjertet. Al had, egoisme, arrogance, hovmod, selvtilfredshed, misundelse og sygelige sygdomme i hjertet vil komme frem og intet vil være skjult og hvert menneske vil indse sin virkelighed.

Sandelig, er deres Herre den dag velvidende om dem (deres handlinger).

Allah er vidende om alt, som er skjult og velvidende om alt, hvad der er sket og Han har nævnt det i relation til denne dag, da det vil være gengælds – og regnskabsdag.

Når vi ved, at Allah har viden om alt; både det, som kan ses og det, som er skjult – Holder vi så selv øje med, hvad vi skjuler af det gode og det onde?

Suratu 1-Qaari'ah

101 - Sûratu l-'Qaari'ah (Den slagkraftige time) - åbenbaret I Makkah:

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Al-Qariah (den slagkraftige time, dvs. opstandelsedagen).
2. Hvad er den slagkraftige time?
3. Og hvad ved du om, hvad den slagkraftige time er?
4. (Det vil være) en dag, hvor folk vil være som spredte møl,
5. og bjergene vil være som kartet ild.
6. Så hvad angår den, hvis vægtskål vil være tynget (af gode gerninger),
7. Han vil være i et yderst tilfredsstillende liv.
8. Men hvad angår den, hvis vægtskål vil være let,
9. hans opholdssted vil være i Hawiyah.
10. Og hvad ved du om, hvad denne (Hawiyah) er?
11. En frådende ild.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْقَارِعَةُ

مَا أَلْقَارِعَةُ

وَمَا أَذْرَبُكَ مَا أَلْقَارِعَةُ

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

وَمَا أَذْرَبُكَ مَا هِيَ

نَارٌ حَامِيَةٌ

Dette kapitel er en påmindelse om, hvad der vil ske på dommens dag.

Den vil komme pludseligt og gøre en ende på jorden, og alt vil forandre sig. I dette kapitel nævnes der dog kun nogle af de forandringer, som vil indtræffe. Lad os se nærmere på, hvad der vil ske:

Al-Qaari'ah (den slagkraftige time, dvs. opstandelsedagen).

Hvad er den slagkraftige time?

Og hvad ved du om, hvad den slagkraftige time er?

At tro på denne Dag er en af troens seks søjler, som Allahs Sendebud har fortalt. Denne dag har mange navne og en af dem er Al-Qaari'ah.

Den bliver kaldt for Al-Qaari'ah, da det vil være en slagkraftig tid, som vil få hjerterne til at banke, især når folk ser straffen.

Al-Qaari'ah var ikke et navn, der var kendt for Dommens Dag og derfor bliver navnet gentaget og der fortælles, hvad der menes med Al-Qaari'ah. Det vil være en alvorlig og frygtfuld dag og derfor gentager Allah navnet for denne dag i form af et spørgsmål, som ingen kender svaret på foruden Allah, så vi kan forstå, hvor frygtfuld denne dag vil være.

"Og hvad ved du om, hvad den slagkraftige time er?" peger på dens alvor.

Der bliver videre i kapitlet fortalt, hvad der vil ske på denne dag:

"(Det vil være) en dag, hvor folk vil være som spredte møl,"

Det vil være en vældig dag og så stor en omvæltning, at chokket vil være så stort, at folk vil opføre sig helt unormalt. De vil være ligesom møl og græshopper, der flyver flygtigt i luften til højre og venstre, som i blinde imellem hinanden uden at ane, hvor de farer hen. Sådan vil folk opføre sig på grund af frygt for denne storedag.

" og bjergene vil være som kartet uld."

De hårde og kolossale bjerge vil blive som kartet uld, der oppustes og frigøres fra jorden. Så drastiske er begivenhederne på den dag, hvor Al-Qaari'ah kommer. Der er kun nævnt to forandringer i dette kapitel.

Så hvad angår den, hvis vægtskål vil være tynget (af gode gerninger). Han vil være i et yderst tilfredsstillende liv. "

Denne begivenhed sker først lang tid efter de egentlige hændelser på dommedagen. Der sker et skift, hvor man går hurtigt frem mod

slutningen af denne dag. Det er der, hvor menneskerne deles op i to og regnskabet gøres op, hvor stort og småt kommer fremlægges og ens gode gerninger vejes.

Den første gruppe vil være dem, som har en tung vægtskål, dvs. hvis gode handlinger, som Allah er tilfreds med, vejer mere end de dårlige og de vil leve et tilfreds liv i Paradiset i evig nåde og velbehagelighed.

Men, hvad angår den, hvis vægtskål vil være let, hans opholdssted¹² vil være i Hawiyah.

Den anden gruppe, hvis vægtskål vil veje meget lidt med gode gerninger, som Allah er tilfreds med og de vil være for evigt i ilden – men hvordan vil deres nye opholdssted være? Det nævnes i det næste vers:

**" Og hvad ved du om, hvad (Hawiyah) er?
En frådende Ild.**

Det er endnu et retorisk spørgsmål, da man ikke vil kunne forstille sig eller have fuldt viden om, hvordan stedet vil være.

En frådende Ild, virkelig intens ild. Ophede og pinselsfuld straf, kan det blive værre end det?

Straffen vil være frygtfuld og hård.

Ethvert menneskes liv vil ende og vi vil alle stå til regnskab for vores gerninger, hvordan den dag vil være beskrives her i et lille glimt. Hvor vil vi ende på den dag og hvor tung vil vores vægt være?

Når vi ved, at vi en dag skal stå på regnskabsdagen, hvad har vi så forberedt, således at vores vægtskål skal være tung på denne dag?

¹² Ordret: moder

Suratu t-Takathur

102- Sûratu t-Takâthur
(At begære mere):

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Den gensidige rivalisering (for at ophobe verdslige ting) bortleder jer.,
2. indtil I (uden tvivl vil komme til) at besøge gravene (dvs. når I dør).
3. Den gensidige rivalisering (for at ophobe verdslige ting) afleder jer,
4. Igen Nej, I skal komme til at kende (sandheden),
5. Nej, hvis I vidste med vished,
6. vil I sandelig se Helvede,
7. og I vil komme til at se den (Helvede) med et syn der ikke kan benægtes (på Domme Dagen),
8. og på den Dag, vil I blive spurgt om de gode ting (I nød i dette liv).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَكُ الْمُتَكَاثِرِينَ ١

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ٢

كَلَّا سَوْفَ تَعْمَلُونَ ٣

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْمَلُونَ ٤

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ٥

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ٦

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ٧

ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ٨

Dette kapitel indeholder et guddommeligt budskab fra Den Mest Barmhjertige og Den Mest Nådige til hans tjenere. Han minder dem om deres formål og deres ende efter døden. Han irrettesætter mennesket, at det er optaget af nytteløse ting, som afholder dem fra deres formål om at kende Allah og tilbede Ham alene uden at sætte nogen ved Hans side. De glemmer at foretrække Hans kærlighed og tilfredshed over alle andres tilfredshed, indtil man når sin grav!

”Den gensidige rivalisering (for at ophobe verdslige ting) bortleder jer”

I er optaget af at få mere af dette liv uden at tænke på ens handlinger i forhold til det næste liv og formålet i dette liv. Der nævnes, at ”I søger at mangfoldiggøre”, men der bliver ikke nævnt, hvad det er og det er en af koranens mirakuløse måde at udtrykke sig på, da det indebærer alt det, som mennesket vil ophobe og mangfoldiggøre til alle tider og steder. Det

er uanset hvilken tid, som man lever i og uanset hvilket liv, som man fører eller interesserer sig for. Dette vers indebærer dette. I fortiden var det penge, heste, børn, våben og jord, mens det i vores tid dækker over ting såsom penge, biler, elektronik, aktier etc. I fremtiden er det måske helt andre ting, som mennesket er optaget af og vil samle.

”indtil I (uden tvivl) vil komme til at besøge gravene (dvs. når I dør).”

Døden kommer uventet og pludseligt, mens man er optaget af denne verden, og denne verdens slør bliver løftet. Virkeligheden kommer frem, og man vil fortryde, men fortrydelse vil ikke gavne en på det tidspunkt. Alle vil ende i graven og Allah nævner, at man vil besøge graven, fordi graven er et midlertidigt sted, hvor man ikke vil være for evigt. Man vil rejse videre mod det endelige og evige hjem i det næste liv.

Livet i graven¹³ er ikke ligesom livet på Jorden. Der er forskel i forhold til plads, oplevelser og muligheder. Egentlig kan graven ses som en *fryseboks*, hvor den døde kommer hen, indtil man finder ud af, hvad der skal ske med vedkommende. Opholdet i graven vil være ægte og fysisk. Man kan godt nok ikke bevæge sig, som man gjorde på jorden, men man vil opleve begivenheder, som er berettet og forklaret i deltaer af Allahs sendebud (Må Allah fred og velsignelser være over ham).

Nej, (i graven) skal I komme til at kende (sandheden),

”Kalla” er en form for benægtelse, som skal forstås som en advarsel. Det er ment som et udbrud, som skal vække en fra ens dvale og tanker. Hvad er det, som der bliver refereret til?

At denne verden ikke er fantasi eller en drøm, men at dette er virkelighed og sandhed. I skal ikke benægte det eller afvise det, da I vil få det at vide og erfare det.

og så skal I komme til at kende (konsekvensen af jeres handlinger).

Hvis I var oprigtigt troende, så ville I anerkende det, der bliver fortalt som sandheden, men mange benægte den sande viden om livet efter

¹³ Det kaldes for ”Barzakh” på arabisk

døden og troen på det, har ikke nået jeres hjerter og psyke. Normalt kan man ikke erfare noget, før det er sket.

Man skal tro på det og bevidne sandheden om det, som kommer til at ske. Sandelig vil alle komme til at tro på det under alle omstændigheder, når de står til regnskab, da vil de kunne erfare, føle og opleve det.

Nej, hvis I vidste med sikkerhed
at I sandelig vil se Helvede,

Når man oprigtig tror og handler ud fra den sande viden, så vil man ikke blive forblændet af dette livs goder, men man ville stræbe og søge efter at opnå Paradiset.

og I vil komme til at se det (Helvede) med et syn, der ikke kan
bortforklares (på dommedagen),

Der bliver i dette vers forklaret, hvad vi vil se på Opstandsdagen. Menneskerne vil få ilden at se med deres egne øjne og føle det med deres sanser. Mennesket vil på den sidste dag passere broen, som er udstrakt over helvede til paradiset uden først at have set den. Der bør ikke være nogen tvivl hos nogen, at det er sandheden.

Derefter vil alle blive spurgt: ”Hvad har du gjort med dine goder? Hvad har du gjort med din rigdom? Hvad har du gjort med din velfærd? Har du været taknemmelig for de goder Allah, som velsignet jer med?

og på den dag, vil I blive spurgt om de gode ting (I nød i dette liv).

På den dag vil man stå foran Allah og regnskabet for ens gerninger vil begynde.

Med den viden, som vi har fået indsigt i fra dette, så burde vi stille os dette spørgsmål:” Hvad er vi optaget af mangfoldiggøre og har vi glemt formålet med, hvorfor vi er skabt og vores liv i den næste verden?

Suratu l-'Asr

103 - Sûratu l-'Asr (Tiden) -
åbenbaret i Makkah:

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. (Jeg Allåh sværger) ved tiden.
2. Sandelig er mennesket i fortabelse.
3. Undtagen de, som tror og udfører gode gerninger. og som opfordrer hinanden til (at holde sig til) sandheden (islam) og opfordrer hinanden til (at have) tålmodighed.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ
إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَصَّوْا بِالْحَقِّ وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ

Lykke er det, som vi mennesker søger. Vi tænker på, hvordan vi finder lykken og arbejder derefter for at opnå den lykke, som vi søger efter.

Allah vil have, at vi skal blive lykkelige og opnå lykken og derfor har Han sendt vejledning til os, hvor Han har advaret os mod de veje, der fører til ulykke. Allah kender os bedre end, vi kender os selv, og derfor er den vej, som vi bliver vist og vejledt baseret på viden og ikke på tilfældigheder.

For at mennesket kan opnå lykken her i denne verden, så må det først og fremmest rette op på to forhold:

- 1) At rette op på sig selv og sin person.
- 2) At samarbejde med andre medmennesker og støtte sine medmennesker, så vi kan leve sammen.

Hvis vi retter op på disse to forhold, så er det ikke alene osm der bliver lykkelige, men alle mennesker bliver lykkelige.

Hver person skal blive bedre psykisk og fysisk. Vi er skabt med både krop og sjæl og derfor skal vi leve i harmoni med os selv og i balance

med vores krop, sjæl og fornuft. Mennesker oplever desværre tit, at de er ude af balance, og i disharmoni med dem selv. Psykiske problemer og kriser opleves mere end nok, og sociale konflikter er desværre et sørgeligt resultat af menneskers egoisme.

Vi skal spørge hvorfor, og hvordan vi løser disse problemer, men vi mister tiden. Kostbar og uerstattelig tid går desværre tabt under vores søgen. Vi prøver os frem og kæmper kampe for at nå lykken på vores egne illusioner og egen hånd, men vi er ikke nået til et resultat endnu.

Mennesker er ikke blevet lykkeligere på jorden ved at stå tilbage fra den vej, som det er blevet vist og vejledt og det gælder for alle; både de rige og fattige. De rige kæmper for at gøre deres triste sjæl glad, og modarbejde sygdomme, som angriber deres kroppe og sjæle. De fattige lider af undertrykkelse og mangel på menneskelig hjælp og lever i elendighed.

Vi skal åbenbart fortsat med at lide af mangel på ægte glæde. Vi skal måske søge længe endnu, og prøve os frem lidt endnu, men vi mister endnu mere kostbar tid. Det er desværre den vej, som mennesket har valgt. En svær vej, der i forvejen er stemplet for at være MISLYKKET og TABT.

Allah fortæller om dette - og meget mere - med meget korte sætninger og meget få ord. Det står i kapitlet, som hedder "Al-Asr", som betyder TIDEN.

Kapitlet begynder med en ed:

" Jeg (Allâh) sværger ved tiden."

Allah sværger ved den tid, som eksisterer og som omfavner mennesket, hvor det kan opnå det det, som det ønsker sig i den. Tiden, hvori mennesket kan opnå lykken og ulykken i det. Når Allah sværger ved noget, så er det fordi, det er betydningsfuldt, og det, der kommer efter det, er meget vigtigt.

" Sandelig, er mennesket i fortabelse."

Menneskets kapital er TIDEN og for hver dag der går, så mister mennesket noget af denne kapital - Hvorfor?

Fordi man nærmer sig døden for hver dag, der går, og derefter er det kun det, som man har nået at gøre af gode handlinger, som tæller.

Denne sætning er en trist erklæring, men det er en virkelighed, som er vigtig at have for øje.

Fortabelse kan være af tre slags:

1. Fortabelse af verdslige goder.
2. Fortabelse af de hinsidiges goder.
3. Fortabelse af goderne fra denne verden og den næste verden, som er den ultimative fortabelse.

Allah opfordrer os til at gøre ende på fortabelsen med de næste vers, som nævner en undtagelse:

Undtagen de, som tror og gør gode gerninger.

Der vil være en gruppe mennesker, som ikke vil være fortabt som de andre, men de vil være succesrige og det er dem, som opfylder fire beskrivelser, som er nævnt i disse vers:

som tror

Tro eller overbevisning kaldes for Iman i koranen – denne tro er ikke en selvvalgt blanding af tanker og forestillinger, og man kan ikke selv definere indholdet af den overbevisning, som er vejen til lykken. Den er defineret på forhånd af vores Skaber. Allah har i andre sammenhænge fortalt, hvad det indebærer.

Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham) blev spurgt om Iman (troen), hvortil han svarede: "Iman er at tro og være overbevist om Allah, Allahs engle, Allahs bøger, Allahs sendebude, den sidste dag og skæbnen, både det gode og det dårlige som rammer dig." (Muslim)

Det er under hvert af disse seks punkt nævnt en masse viden, som man skal have kendskab og mange anskuelser, som man skal være overbevist, før man kalde sig troende.

At være overbevist om Allah betyder fx, at man er overbevist om, at Han er alene skaberen, opretholderen, forsyneren, og alt tilbedelse tilhører alene Ham, og han har smukke Navne og egenskaber, der er nævnt i koranen og sunnah, og meget andet, som man skal kende om Allah.

Overbevisning om "Den sidste dag" betyder, at man ved, at alle vil genopstå, samles og stå regnskab. Man vil enten få sin bog i højre hånd eller i venstre og der er meget at lære om, hvad der vil ske på den sidste dag og det gælder også ens overbevisning om helvedesilden og om paradiset. Det samme gælder for overbevisningen om "englene", "bøgerne", "sendebudene" og "skæbnen"

Det giver også ro i sindet at tro, da det er svar på mange store spørgsmål og tanker, som mennesket har i forhold til, hvem har skabt alt omkring en, hvem styrer og forsyner en, hvorfor er der de forskellige forskelle såsom rig og fattig, svag og stærk og formålet med livet og hvor vil vi ende efter døden.

Allah har sammenfattet alt dette med en sætning: "De som tror".

Det er den første beskrivelse, som man skal opfylde for ikke at ende i fortabelse.

Den anden beskrivelse er:

" **og gør gode gerninger...**"

Gode gerninger kaldes for tilbedelse - og det er enhver handling, som Allah elsker og er tilfreds med.

Gode gerninger er faktisk en del og udfaldet af den første beskrivelse som er troen. Troen er ikke alene udtalelser, men også handlinger og gerninger, da er den praktiske del af den. Det er troen, der får en til at udføre gode gerninger. De gode gerninger kan deles i to typer:

- Det er gerninger, som Allah har bestemt på en konkret måde, som f.eks. bøn, faste, almisse, pilgrimsrejse, nattebøn, at tale sandt, at være tålmodig, at være taknemmelig, at være troværdig, at elske for sine brødre og søstre det samme, som du elsker for dig selv m.m.

- Det er gerninger, som Allah har bestemt på en generel måde uden at bestemme indholdet på en konkret måde. Det gælder f.eks. godhed mod forældre, gode manere, godhed mod andre og at udvise venlighed. Her kan du selv udøve gavnlige gerninger, som det falder dig bedst.

Fælles for dem er, at alt kommer ind under tilbedelse og det gælder både den tilbedelse, som man udfører, der er mellem en selv og Allah, og den, der er mellem en selv og en anden skabning. Det er selv, hvis man udviser godhed over for et dyr. Det er også en form for tilbedelse.

Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham) har fortalt, at Allah har tilgivet en prostitueret kvinde, fordi hun gav vand til en hund, mens Allah har straffet en respekteret kvinde, fordi hun lukkede sin kat inde og ikke lod den få mad, indtil katten døde.

Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham) har også fortalt, at Allah er tilfreds med en person, der fjerner en træstamme fra folks vej. Det ses også som en sin god gerning, som man får belønning for.

Alt det og lignende er fortalt af Allahs sendebud (må Allahs fred og velsignelser være over ham) i autentiske beretninger i al-Bukhari og Muslim.

Det er dog ikke nok, at man har troen og udfører gode gerninger, da det kan man være svært at udføre dem alene nogle gange. Derfor skal man besidde af en tredje beskrivelse:

De, som opfordrer hinanden til (at holde sig til) sandheden (Islam), og opfordrer hinanden til (at have) tålmodighed.

Den tredje beskrivelse er ”**De, som opfordrer hinanden til (at holde sig til) sandheden**”

Det drejer sig om at vise andre vejen til lykken og være sammen med andre, som er på den samme vej med den samme opfattelse. Man skal holde fast i troen, men man skal også påminde andre om at gøre det samme og hjælpe dem, så de ikke går den forkerte vej.

Du skal med oprigtighed og gode manere formane andre om at holde fast i sandheden og lykken, efter at du har fundet den, og andre skal ligeledes påminde dig om det.

Det er dog nemmere sagt end gjort. Det lyder umiddelbart meget let og ligetil at holde fast i troen, at udføre gode gerninger og være i selskab med andre på samme vej for at videregive budskabet - det lyder enkelt, men det er hårdere, end man skulle tro.

Det kan også være svært at holde sig fra de handlinger, der er forbudt, især når fristelserne er store, samt at udføre gode gerninger, når der er mange, som ikke følger den vej.

Det er faktisk en stor udfordring - og til tider en direkte prøvelse - at holde fast.

Når hele verden går en i modsat retning end den, som Allah beskriver for os, så er det ikke let at gå imod strømmen.

Når mennesker i dag er dybt berusede af deres lyster og udelukkende tænker på at investere i materielle goder for at opnå velstand, så er det ikke nemt at kalde til det modsatte. Når fleste kun søger at opfylde deres lyster i ubegrænset omfang i håb om at bevare følelsen af det skønne i ubegrænset tid og derfor kun tænker på at have det sjovt så tit som muligt, så er det ikke nemt at opnå selvkontrol og at lytte til andet. Mennesket går på den måde mod sin egen fortabelse, fordi det spilder sin kostbare TID - en tid, som aldrig kommer igen.

Da udfordringen er stor, så er der en fjerde beskrivelse, som man skal have med og det er:

”og opfordrer hinanden til (at have) tålmodighed.”

Tålmodigheden er halve af troen, som Ibn Masood har berettet. Uden tålmodighed kan man umuligt kæmpe videre og udholde. Tålmodighed skal øves og styrkes. Man vil blive prøvet, opleve modgang og møde store udfordringer, men man er nødt til at holde ud. Mange kræfter både - indefra dig selv (din Nafs) og udefra – vil forsøge at trække dig væk, men du skal modstå dem for ikke at ende i fortabelse.

Det betyder at opfordre hinanden til tålmodigheden. *Din bror og søster i islam har brug for at høre en stemme, der fortæller dem, at de skal holde fast og være tålmodige, og brug for støtte fra andre.*

De føler sig mere sikre ved at føle, at et andet menneske som dem selv påmindrer dem til at stå fast og ikke give efter for det, der vil leder dem til en ulykkelig ende.

TIDEN er knap. Ethvert menneske er fortabt. Det er spild af TID at søge løsninger og lykken ved forsøg og eksperimenter Det er en bedragerisk tanke at søge lykken i egen fri og ubegrænset nydelse, for den eksisterer ikke.

De eneste rigtige er:

- At bære overbevisningen (troen).
- At udføre gode gerninger.
- At påminde andre om at følge sandheden og være tålmodig med livets prøvelser.

Vi burde spørge os selv, hvilke af de fire egenskaber har vi og hvor vi kan forberede os, således at vi kan opnå og være stedfæstet på lykkens vej.

Suratu 1-Humazah

104 - Sûratu l-Humazah
(Bagtaleren) - åbenbaret i Makkah:

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Ve, enhver ærekrænkende bagtaler!
2. Som ophobede rigdom, og talte dem (ofte),
3. som tror at hans rigdom vil give ham evigt liv.
4. Nej, sandelig, han vil blive kastet ned i den knusende Ild.
5. Hvad ved du om, hvad den knusende Ild er?
6. Allåhs ild, antændt.
7. Som vil nå hjerterne.
8. Sandelig vil den blive lukket over dem.
9. I udstrakte søjler.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ①
 الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ②
 يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ③
 كَلَّا لَيُنْبِتَنَّ فِي الْخُطْمَةِ ④
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخُطْمَةُ ⑤
 نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ⑥
 الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ⑦
 إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ⑧
 فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ⑨

Penge har en særlig glans, der fortryller folk og tit mister folk deres fornuft, når det kommer til dette. En af de farlige påvirkninger, som der er ved penge, er, at den får folk til at stræbe efter den med alle midler og uden at tænke nærmere eller gøre sig overvejelser over rettigheder og pligter eller om det er på rette vis eller med tjent på forkert måde.

Dog er der en anden påvirkning, som er endnu farligere og det er, når de er mellem hænderne på folk, hvor det får dem til at tænke, at de ejer alt og kan overkomme alt og man kan købe og gøre, som man vil. Man kan rejse rundt i verden og blive modtaget de fineste steder og stadig flere mennesker hilser på én med respekt.

Den skadelige virkning af penge og rigdom er ikke, at man kan nyde alle disse ting og leve et bedre liv. Nej, det skadelige er, når det stiger en til hovedet og det fører til selvtilfredshed, egoisme og hovmodighed.

Det kan føre til, at man ser andre som en hindring på ens vej til egen lykke.

Man kan komme til at tro, at det er rigdommen, som er skyld i glæder og fremgang. Fra det øjeblik man ejer det, kan man blive et andet menneske, der er fortryllet af at tælle sine mønter og føre regnskab over det. Man bliver optaget af samle flere og flere penge, og glemmer det evige liv, som om man vil leve i denne verden for evigt.

Dette er et samfundsproblem, som vi ser og lever med, og det kræver en påmindelse og i nogle tilfælde kræver det behandling eller hjælp, så man kan komme på rette vej og i balance.

Hjælpen til dette findes bl.a. i dette kapitel, som med sine korte sætninger, slår hårdt ned på at vække menneskets fra dens fortryllelse:

"Ve, enhver ærekrænkende bagtaler!"

Ordet "Ve": En advarsel om en streng straf.

Hvem er det som bliver advaret? det er enhver, som gør grin med andre. Her er nævnt de to mest udbredte måder mennesker gør grin med andre mennesker: "Humazah" (at håne andre med sin tale), og "lumazah" (at håne dem med sin handling som ved at vende sig bort eller kigge ned på dem med blikket).

Enhver, der gør grin med andre, er advaret mod denne onde handling. Islam forbyder denne gerning, men det er især de rige, som er under fokus i Koranen - Hvorfor? Fordi denne psykologiske følelse af "bedreværd" er tit at finde blandt de rige, selv om visse fattige mennesker også kan have denne følelse.

"Som samlede rigdom og ofte optalte den"

Det er hemmeligheden bag, at man ser ned på andre mennesker og gør grin med dem, for rigdommen fortryller vedkommende, og tror, at man er særlig begunstigede. Det er ofte de rige, der bliver bedraget af deres rigdom og tror, at man har særlige kvaliteter. De tror, at det er, fordi de er stærkere og klogere end andre, at de er nået så langt. Lige som historien om Qârûn, som Allah gav rigdom til, og da han kom ud til sit folk i sin pragt, sagde de, der begærede det verdslige liv: *"Gid vi havde det samme, som Qârûn (Kora) er blevet givet! Han er sandelig (en mand) af mægtigt held."* Det er de folk, som foretrækker denne verdslige liv over det evige og hinsidige liv, men de, der fortrækker det evige liv, sagde: *"Og de, der var blevet givet viden, sagde: "Ve til jer, Allâhs belønning er (meget) bedre for de, der tror og handler retfærdigt. Og kun de tålmodige opnår dette."*

Sådan er det med dem, der er optaget af optælle deres rigdom, og samle den, og glemmer formålet med livet.

" Som tror, at hans rigdomme vil give ham evigt liv"

Det eneste der - måske - kan vække det menneske, der lever fortryllelse over sin rigdom er tanken om døden!

Ja! Døden afslutter enhver drøm om materielle goder og begrænser enhver vision om at kunne beholde det, som han har fået.

Det er som om, at den rige lever i blindhed. Det virker som et chok, når den rige må genoverveje sin moral, indstilling og resultater af livets kendsgerninger. Det kræver en omstilling at erkende, at vedkommende har glemt nogle vigtige faktorer, som vedkommende ikke havde regnet, da vedkommende planlagde rigdomsbestræbelser.

Tror du, at din rigdom vil give dig evigt liv? Du kan selv svare på dette spørgsmål, for der er kun et svar.

Det er også for at pointere, at de verdslige goder kan dække hans hjerte, så man ikke kan se ud over det og man har glemt det evige liv.

" Nej, sandelig skal han blive kastet i den knusende Ild."

Svaret er vist værre end blot en benægtelse. Det er ikke et spørgsmål om ja eller nej, for der er kun ét svar - din rigdom vil ikke få dig til at leve for evigt. Du vil dø præcis som dem, der levede før dig, som var velhavende og havde positioner. Døden er forskrevet ethvert menneske, da Allah siger: *"Ethvert menneske skal smage døden."*

Problemet er, at man i sin fortryllelse helt havde glemt denne virkelighed.

Derfor vil ethvert mennesker, som har kalkuleret forkert og bygget sit liv på en falsk forudsætning møde det regnskab, som de forsøger at undgå: Nederlag og et stort tab

Vi vil nok ikke kunne forstille os, hvilken form for straf dette tab vil lede til og derfor beskrives straffen for denne type menneske i resten af kapitlet.

„Hvad ved du om, hvad den knusende Ild er? Allåhs antændte Ild. Hvis (smerte) vil nå hjerterne. Sandelig, vil den blive lukket over dem. I lange søjler."

Denne straf er i det næste liv og derfor er det svært at gøre den mere håndgribelig, men fakta er, at den eksisterer. Den rige, der har glemte andre og som har haft nok i sig selv, vil opleve straffen og mærke den på sin egen krop. Det er en kynisk sandhed.

Den person, der er fornuftig, vil derfor medregne denne konsekvens i sine bestræbelser på rigdom, da det kun er sund fornuft at medregne alle konsekvenser.

Det er ikke tale om hvilken som helst ild, men Allahs antændte ild, som man ikke kan sammenligne med den ild, som vi kender. Allahs sendebud (må Allahs fred og velsignelser være over ham) har beskrevet, at den ild, som vi kender, kun er en halvfjerdsende del af den ild, der er i Helvede. Den er tændt for tre tusinde år og vil ikke slukke. Den er mørk og sort af dens hede.

Den vil ikke kun ramme ens hud, men nå helt ind til hjertet, som indeholder kærlighed til rigdom, så intenst er den.

Derfor er det vigtigt at rense ens hjerte fra denne kærlighed, så man bliver frelst fra ilden, samt at forsegle dørene, så det ikke kan blive lukket ind.

Det er en påmindelse for ethvert menneske, som har åbent sit hjerte til kærligheden for rigdom, at der vil være en konsekvens og en straf. Den fornuftige person tager det i betragtningen, og sørger for at tage højde for dem.

Vi burde spørge os selv:” Hvordan taler jeg til andre, hvordan er mit forhold til penge og er jeg klar til stå foran Allah med min indstilling og handlinger?”

Suratu 1-Fil

105 - Sûratu l-Fîl (Elefanten) -
åbenbaret i Makkah:

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Har du ikke set, hvad din Herre gjorde ved elefantens ejere¹?
2. Forpurrede Han ikke deres komplot?
3. Og (Han) sendte grupper af fugle over dem?
4. Som beskød dem med ler-sten,
5. Og (Han) gjorde dem, som (var de) opspiste stubbe?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ
 الْفِيلِ
 أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ
 وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ
 تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ
 فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

1. Et folk, der benyttede elefanter til krig. De kom fra Yemen for at ødelægge Kaba'en i Makkah, men Allåh ødelagde deres hær.

Dette kapitel er lille, men meningsmæssigt stort og det beskriver en meget berømt hændelse, som er sket på den arabiske halvø før Profetens (må Allahs fred og velsignelser være over ham) profeti. Hændelsen er nævnt i historiebøgerne, og var velkendt for araberne.

Denne hændelse er også et bevis på, at Allah beskytter dette hellige sted, som Allah har udvalgt til at være bede-retningen for alle muslimer.

Historieberetninger fra år 570- 571 E.K. fortæller om den yemenitiske konge, "Abraha", der med en stor hær forsøgte at angribe Mekka og destruere Kaba'en. I hans hær havde han flere elefanter og en stor elefant på forreste linje, der skulle ødelægge Kabaen, som araberne også daværende tidspunkt respekteret og plejede at valfarter til det. Formålet var at få folk til at strømme til hans store kirke, som blev kaldt, "Kullais". Han ville gøre sin egen by til et religiøst, politisk og økonomisk centrum i stedet for Mekka.

Da araberne fik kendskab til hans hensigt, da forsøgte de at standse ham med alle de midler, som de havde, men hans styrke var enorm, og hans hær slog enhver modstander tilbage. Til sidst blev de sikker på, at

der er ikke andet at gøre foruden at bønfalde Herren af Huset (Ka'aben), og bede Ham at beskytte det.

Til sidst nåede han til den Hellige by, Makkah, og gjorde sig klar til at destruere kaba'en, men Allahs beskyttelse af Huset gjorde, at der skete noget forunderligt. Elefanten nægter gå frem! Når de ville have den til at gå i andre retninger, så ville gå, men den ville ikke gå mod Makkah og det var selvom, at de piskede den. Foruden dette sendte Allah et andet mirakel for at beskyttede Kabaen, og det var ved at sende en skare af fugle fra havet med små sten på størrelse med kikært - Hvad kunne så små sten gøre af skade på sådan en stor hær med stor styrke og magt? Det var ikke almenlige sten, men de var sendt fra Herren af Huset, som har magt til at udføre det, som Han vil, og alt er i Hans hænder.

Når stenene ramte soldaterne, gik den igennem kroppen og dræbte ham. Allah er den Vidende, der har skabt alt i den perfekte form, og derfor er det nemt for Ham at gøre brug af det, som Han har skabt.

Sådan blev Abraha's hær besejret, mens araberne og Quraish stammen så, hvad der sker med ham og hans mægtig hær.

Dette år og denne hændelse blev berømt blandt arabernes historikere og året 571E.K. er opkaldt efter denne hændelse.

Det kaldes nemlig for "ELEFANTENS År". Det er det samme år, hvor profeten Muhammad (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) blev født. Det var den 12.4.571 E.K.

Denne hændelse gav byen, Makkah og Huset mere respekt og ære i folks hjerter, at det har en Herre, der beskytter det og det er en påmindelse, så ingen tænker på at gøre det igen.

Denne hændelse var også en god nyhed om Allahs sendebuds fødsel, og et nyt kapitel for menneskerne vil begynde.

Allah har beskyttet dette Hus og på samme måde vil Han beskytte de kommende generationer af mennesker gennem den sidste profet og hans segl.

Det er en evig advarsel til enhver, der på noget tidspunkt i historiens gang skulle få den ide at ændre Mekkas status og sådan vil det være indtil dommedagen.

Det kan ikke komme bag på nogen, hvor stor en betydning kabaen har. Dets status kan muligvis drive visse store nationer med visioner om at koncentrere al magt i deres hænder til at tænke ondt og planlægge at gøre det samme som Abraha.

Dette er en advarsel og et godt råd om at lade være. Dette er en forsikring til muslimerne om, at Kabaen er beskyttet og at den, der forsøger at flytte dens økonomiske, politiske religiøse og åndelig status, vil lide et stort nederlag.

Alt dette fortælles til Profeten Muhammad (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) i dette kapitel, som om Allah tiltaler ham med ordene. "Har du ikke set, hvorledes din Herre har gjort ved elefantens folk?"

Vi ved, at de fleste gange, hvor Allah tiltaler profeten, så er det en tiltale til hans efterfølgere, som er muslimerne. Det er medmindre, at der er et særligt bevis, der taler for, at tiltalen er specifikt til profeten Muhammad (Må Allahs fred og velsignelser være over ham). Derfor siger de muslimske lærde: "Enhver tiltale til profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham) er generel set en tiltale til hans efterfølger.

Forklaringen af dette begynder som følgende:

"Har du ikke set, hvad din Herre gjorde ved elefantens ejere?"

Profeten Muhammad (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) ikke set hændelsen med sine øjne, men det er en sand beretning fra en kilde, som man ikke kan tvivle på.

Der er mange oplysninger, som vi bygger vores liv på, som stammer fra kilder, der er videreleveret til os uden, at vi selv har set eller oplevet det. Tænk blot de mange kontinenter, lande, forhold, regler og medicin, som vi omgås med i dagligdagen. Meget af det, som vi tager til os, som om vi selv havde sanset det. En troværdig kilde til viden er det samme som at sanse denne viden.

Det kan også henvise til profeten får, at vide om Allahs mægtighed, herredømme og magt, at elefantens ejer ønskede at ødelægge Huset, men Allahs magt er større end dette.

" Forpurrede Han ikke deres komplot?"

Deres plan om at ødelægge Huset gik i vasken og det førte til deres egen fortabelse.

Du skal vide, at der er folk, der tænker ondt og lægger onde planer. Nationer, grupper og individer gør det måske hele tiden, men der er en styrke, der også ligger planer for at modvirke deres ondskab, og kommer deres planer i forkøbet. Den styrke, der gør, at planerne mislykkes - det er Allah. Det er en overbevisning hos den troende muslim, at ingen og intet kan skade vedkommende, medmindre Allah tillader det. Den troende er beskyttet mod alle onde planer, som mennesker forbereder. Det er noget, som mange har prøvet at opleve, og det er en sandhed for den troende muslim.

Dog ser vi, at de onde kan komme igennem med dele af deres planer, så hvorfor beskytter Allah dem ikke hver gang?

Allah er den Alvide, og det kræver en dybere forklaring på, hvorfor Allah lader dem udføre deres onde planer nogle gange. Der er desværre ikke plads til at gå helt i dybden, men man kan pege på nogle af årsagerne:

- Det kan være, at de troende, der fortjener Allahs støtte og beskyttelse, ikke lever på den måde, som Allah er tilfreds med. Derfor lader Han dem møde modgang, for at de skal vende tilbage til Ham og rette på deres fejl.
- Det kan også være, at mennesket har vendt sig væk fra det gode og Allah vil lade de onde overtage dele af magten, så de kan kontrollere folks liv som straf for menneskers fordærv.
- En tredje grund kunne være, at de onde planer ikke er nået til en kritisk fase, hvor Allah griber ind.
- En fjerde grund kunne være, at Allah vil belønne de troende ved at lade de onde skade dem eller slå dem ihjel, så de kan komme i paradiset. Der er visse niveauer i paradiset, som man kun kan opnå ved at opleve lidt skade, hvor Allah vil lade disse mennesker opnå det ved deres udholdenhed.

Uanset hvad, så kan muligvis finde årsager til det ene og andet, og Allah gør, hvad Han vil, når Han vil.

”Og (Han) sendte grupper af fugle over dem. Som beskød dem med lersten. Og (Han) gjorde dem, som (var de) stubbe på en afgræsset mark.”

I den sidste del af kapitlet beskriver Allah, hvordan hæren blev stoppet – Det var en skarer af fugle, der kastede med små sten og da hæren blev ramt af dem, så endte de som gennemtygget tørv.

Ud fra dette kan man, at disse sten havde en speciel effekt. *Allah har bygget alt på viden og perfekt bestemmelse.* Det betyder, at det ikke er overnaturligt overtro, der er på spil, men en form for VIDEN, som Allah anvender, men som for vores fornuft kan virke helt mirakuløst og "overnaturlig".

Hvem ved, hvad morgendagen bringer med sig. Måske vil nogen vove at angribe Kaba'en, og vi kommer til at se endnu eksempel på betydningen af dette kapitel. Faktisk er der korrekte leveringer, hvor Allahs sendebud (Må fred og velsignelser være over ham) har fortalt, at en hær vil angribe Kaba'en, og at de vil blive opslugt af jorden, inden de når frem, men vi ved ikke, hvornår det ville ske.

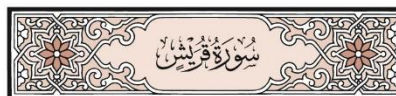
Vi har før set eksempler på Koranvers, hvor man ikke kendte den videnskabelige forklaring, men hvor man i dag kan forundres over Koranens videnskabelige sætninger. Dette vil fortsat ske i fremtiden, og det vil være årsag til, at endnu flere finder vejen til Allah igen.

Der er ingen større magt end Allahs magt. Der er ingen, der har et større herredømme end Allah. Intet sker uden Hans vilje, så vær med Allah og Han vil være med dig. Den person, som Allah er med, da er Han nok for vedkommende.

Hvordan kan vi opnå, at Allah er med os?

Suratu Quraysj

106 - Sûratu Quraysj (Quraysj-stammen) -
åbenbaret i Makkah:

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. For² Quraysj-stammens bevarelse,
2. deres bevarelse af vinter og sommerrejsen (til henholdsvis Yemen og Syrien),
3. lad dem tilbede dette Hus' (Ka'ba'en i Makkah) Herre.
4. (Ham), der brødfødte dem mod hunger og gjorde dem trygge mod frygt.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ

إِلَهُهُمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۚ

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۚ

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ

مِنْ خَوْفٍ ۚ

¹ Et folk der benyttede elefanter til krig. De kom fra yemen for at destruere Kabaen i Mekka.

² Præpositionen "for" har enten forbindelse med vers 3, dvs. "Lad dem tilbede Herren over dette hus, for Quraysh-stammens bevarelse." Eller den har forbindelse til den foregående sûrah, dvs. "Har du ikke set hvad Vi gjorde med elefantens ejer... og for Quraysh-stammens bevarelse?"

Dette kapitel hænger sammen med det tidligere kapitel og temaet er det samme. Dette mener flere lærde, som har ekspertise indenfor fortolkning af koranen og det er også noget, som er tydeligt at se, når man går i dybden med kapitlet. Kapitlet taler om "Quraish" stammen, som boede i Mekka, og som havde en stor anseelse blandt araberne. Det var den samme stamme, der havde ansvaret for Kaba'en, som Allah beskyttede mod Abraha's angreb, som vi læste i det tidligere kapitel.

I dette kapitel taler Allah om, hvad Han har givet til Quraish stammen, som ingen andre i verden har fået, og Allah beder dem om at gengælde den velfærd, som de har fået og lever i med taknemlighed:

" For Quraysj-stammens bevarelse, deres bevarelse af vinter og sommerrejsen (til henholdsvis Yemen og Syrien). "

Her nævnes tre vigtige forhold for, at en nation eller et samfund skal opnå succes:

- Med "bevarelse/ sammenslutning" menes der sammenhæng og sammenhold
- Med "tilknytning" menes der organisation og struktur
- Med "rejsen" menes der deres økonomiske kilder

Quraish holdte sammen og havde et organiseret bysamfundet og så havde de to store handelsrejser, som de foretog årligt. Da, der ikke var landbrug i Mekka, gav Allah dem mulighed for handel som deres økonomisk grundlag. De gik mod nord om sommeren og mod syd om vinteren.

Den nordlige handelsrejse gik mod handelsstanden, Damaskus, som dengang var under romernes herredømme, som var et sted, der tit blev besøgt af selve kejseren. Derfor kunne folk fra Quraish hente varer og sælge produkter og tjene store beløb. Folk fra Mekka plejede at investere en bestemt andel af deres formue i handelsvarerne, og det gav dem tit overskud.

Rejsen sydpå gik til Yemen, det sydlige Arabien, som også lå på en handelsrute mellem Afrikas østkyst (Habasha) og de arabiske stammesamfund. Derfra kunne de tit hente eksotiske varer og sælge deres produkter for et stort beløb.

Hvis de ikke havde disse to rejser om året og sikkerhed i Mekka, ville det have været svært for dem at leve på daværende tid.

"Lad dem tilbede Herren over dette Hus (Kaba'en i Makkah)"

Problemet var dog, at de havde udviklet sig enormt meget på handelsområdet, men de var dybt uvidende på andre områder.

Kan det lade sig gøre? Ja - Mange tror, at mennesket altid udvikler sig fremad; især når man bliver rig, men i virkeligheden fortæller noget andet.

Mennesket har rigtige mange gange i historien udviklet deres tanker og livet på nogle områder, mens de forsat levede med tilbagestående tanker på andre områder.

Det samme gjorde Quraish stammen. Der var ingen tvivl om, at de havde udviklet deres økonomiske vækst, samt organiseret deres byliv på en praktisk måde, men de levede med tanker og handlinger, som var tilbagestående såsom:

- Deres tro, da de troede på flere forskellige guder, og guder lavet af statuer, stjerne og sten.
- Overtro og ideer om, at krager og fugle, stjerner og terninger kan påvirke deres beslutninger.
- De anså piger og kvinder var en skændsel for familien.
- Ideen om hævn, og blindt sammenhold indenfor stammen, og det var uanset hvem, der havde ret eller uret. Man skal altid hævne for sin stamme og holde sammen med dem på godt og ondt.
- At det hører til livets glæde at blive beruset ved at drikke alkohol og diverse typer af vin.
- At mændene kunne nyde aftener og dage sammen med forskellige kvinder og piger, der levede af at underholde disse mænd.
- At de kunne sælge et menneske, hvis mennesket var i gæld og ikke kunne tilbagebetale sin gæld af til tiden.
- At man kan pålægge andre renter for at udskyde tilbagebetalingen af gæld i stedet for at støtte den person, der lider under store økonomiske vanskeligheder.

Alle disse forhold kan ikke betegnes for at være positive, gode eller særlig fornuftige. Derfor fik de ordren om at tilbede Allah, som er Herre over Huset (kabaen) og være taknemmelig for, at Han har givet dem sikkerhed og velstand. Ved at tilbede Ham alene og vise deres taknemmelighed, ville de kunne udvikle sig på alle livets områder.

"(Ham), der brødfødte dem mod hunger og gjorde dem trygge mod frygt."

Hvis tre forhold er opfyldt, så lever man i velfærd:

- Man har provision og man lider ikke nød.

- Ens krop er rask og man er ikke syg.
- Man lever i sikkerhed og frygter ikke ødelæggelse af hjem eller krig.

Den person, som lever under disse tre forhold, har opnået meget af livets velfærd. Dette sagde Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) i en korrekt udtalelse.

Derfor påminder Allah dem om i den sidste del af kapitlet, om at de ikke skal være blinde overfor de goder, som de har. De har

De har økonomi til at overleve, de har provision, og sikkerhed. Der er mange steder, hvor folk ikke har dette, de lever i frygt og oplever hungersnød.

Derfor skal man takke den, der skænker disse goder og tilbede Ham alene og ikke sidestille nogen eller noget ved hans side.

Dette bør få os til at tænke over vores eget liv i dag, da vi lever i velstand og sikkerhed – Er det noget, som jeg takker Allah for?

Suratu 1-Ma'un

107 - Sûratu l-Ma'ûn (De små goder) -
åbenbaret i Makkah:

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Har du set ham, som benægter Afregningen(på Dommedagen)?
2. Det er den (selv samme), som bortjager den forældreløse,
3. og som ikke opfordrer til bispisning af den fattige.
4. Så ve de bedende,
5. (dem) som er uopmærksomme angående deres salah (bønner).
6. Dem som (kun) vil vise sig
7. og som tilbageholder al-Maûn (små goder såsom salt, sukker, vand etc.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ١

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ٢

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ٣

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ٤

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ٥

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ٦

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ٧

Det er Islams mægtighed, at den organiserer menneskets liv og vejleder den igennem livets aspekter. Den undertrykker ikke menneskets behov, men den er med til at organisere den og viser forskellen mellem undertrykkelsen og organisering.

Islam fratager ikke menneskets frihed, men sørger for at lade friheden være i balance med andres frihed.

Islam organiserer menneskets forhold i forhold til fem store områder:

- Forholdet mellem mennesket og Allah.
- Forholdet mellem mennesket og sig selv.
- Forholdet mellem mennesket og naturen.
- Forholdet mellem mennesket og universet.
- Forholdet mellem mennesket og andre mennesker.

Dette kapitel omhandler det sidste forhold: "Forholdet mellem en selv og andre mennesker". Kapitlets titel antyder også noget i den retning, da ordet "Ma'un" betyder "små goder", dvs. at man hjælper andre med små ting.

I syv korte ayat (vers) gives en beskrivelse af mennesket, der ignorerer andre menneskers behov. Dette menneske kan kun være så hårdhjertet og kold overfor andre lidende, fordi denne person har en forestilling om, at det eneste, der er at hente, skal man kæmpe om i denne verden. Der er for den slags mennesker kun én chance for at nyde og blive noget.

Ifølge denne type mennesker, så lever de efter den forestilling, at det er den stærkeste og dygtigste, som overlever. Der er hos dette menneske ikke plads til de fattige og folk med behov. De tænker, at de må klare sig selv, og hvis de ikke kan, så er det ikke deres pligt at hjælpe.

Det går imod Islams syn på livet, da islam kan ikke deles i små enheder, hvor man tager det, som man vil, og efterlader det, som man vil. Islam er en fuldstændig livsanskuelse med forskellige former for tilbedelser og pligter, så alle mennesker bliver lykkelige og får et godt samfund. Det er ikke nok, at man siger, at man er muslim, men man skal også praktisere alle ritualer såsom salah, faste, at styrke familiebåndet, og sociale handlinger, så kan man sige, at iman har sat fast i hjertet.

"Har du set dem, som benægter regnskabet? Det er de (selv samme), som bortjager den forældreløse, og som ikke opfordrer til bespisning af de fattige. "

Kapitlet lægger ud at dem, der benægter regnskabsdagen. De viser ingen barmhjertighed over de svage og fattige, da man ikke tror på belønningen eller straffen. Hvis vedkommende troede på regnskabet, da vil man ikke have gjort det.

Dog kan man stille sig selv det spørgsmål, om der ikke findes nogle ateister og andre ikke-troende, som benægter dommens dag, som udviser godhed overfor de svage og dem, som er nød? Svaret er, at det er der, så hvorfor har Allah beskrevet dem på denne måde - Svaret er simpelt. Allah nævner denne type menneske, der handler sådan og hvis man lægger ordentlig mærke til det, så er det tit de mænd og kvinder, som vender sig bort og ej tror på dommens dag, som heller ikke donere til andre.

Man ser f.eks., at folk, der tror på noget – selv om det kan være falsk - har en større tendens til at yde hjælp til andre. De fleste religioner - som f.eks. kristendommen- tror på genopstandelse og regnskab, og det er altid med til at bløde hjerterne op, mens du ser en større afvisning hos de rene materialister - som f.eks. kommunister og kapitalister – fordi det i deres øjne er et rent tab, og det har ingen personlig nytte for dem! Hvis de kunne se en personlig nytte i dette liv ved at yde hjælp til andre - selvom det er på længere sigt - så ville de have været de første til at donere og hjælpe.

Derfor er det ikke mærkeligt, at når man ser benægterne og ufølsomme materialister donerer til krigshærgede områder eller områder, der er ramt af naturkatastrofer. De gør det ikke, fordi de frygter regnskabet hos Allah, men fordi de vil sørge for, at de forstyrres mindst muligt af andres problemer. De har opdaget, at de ved at hjælpe de fattige med små beløb, at de kan slippe for, at de kommer tættere på dem. Sådan tænker den slags mennesker. Det kan også være, at de gør det af naturlige årsager, når de ser de fattige og nødlidende.

Derfor er Allahs beskrivelse af dem helt på sin plads, da Han kender sine skabninger bedst. Hvem kender dig bedre end den, der har skabt dig?

Derfor er det, som Allah siger korrekt og sandt, da Hans viden er fuldkommen.

Den troende yder hjælp for udfører sin pligt, som udspringer fra hans religion, sin tro og med håb om Allahs belønning.

Kapitlet slutter ikke her. Den anden gruppe mennesker fortjener mindst lig så hård kritik. Denne type mennesker er godt nok ikke materialister eller benægttere, men mennesker, der har erklæret sig for at være blandt de troende!

"Så ve, de bedende, (dem) som er uopmærksomme angående deres bønner (salah). De som (kun) vil ses, og som tilbageholder al-Ma'ûn (små goder såsom salt, sukker, vand etc.)."

Salah (Bønnen) indeholder nogle handlinger og bevægelser, som man skal udføre, for at den skal være gyldig, men en af dens vigtigste handling er hjertets handling. Hvorfor beder du og hvem er det, som du vil vise, at du beder?

Et tegn på, at du faktisk beder til Allah, er, at man overholder salah, selvom man ikke er selskab med andre. Omvendt *glemmer nogle mennesker deres salah, når andre ikke ser dem. Skulle de alligevel få sig selv til at bede*, så gør de det uden lyst, med hastigt og uden koncentration. De udfører den ikke ordentligt, måske forsømmer de dens obligatoriske handlinger.

Disse mennesker forstår ikke formålet med salah(bøn) og mærker ikke effekten af den i deres liv. De udfører blot nogle bevægelser.

Det er dem, der er berettiget denne advarsel, fordi de udfører den for fremvise sig for andre, så de skal prise dem. Deres formål er ikke tilfredsstille Allah men for at tilfredsstille folk. Derfor beder de for at vise, at de er retskafne, men de er langt fra Allahs tilfredshed.

Det andet punkt er, at de ikke er behjælpelig med ting og gode.

Et af Salah's formål er, at man bliver et bedre menneske med en finere følelse og et større åndelig kapacitet.

Læg mærke til, at de folk, som er nærige og egoistiske, har svært ved at overdrage det, som de ejer til andre. Det er simpelthen for meget for dem at skulle undvære det, som de selv ejer; selvom det er meget lidt. De ting, som de ejer, fylder deres sind og optager deres tanker.

De er på en måde slaver af det, som de ejer og har. Det betyder alt for dem, og tabet af det er med til at bestemme deres glæde og lykke. Sådan er de egoistiske og nærige folk, og derfor kan de ikke række hånden ud til andre for at hjælpe dem. Man må spørge sig selv - Hvordan kan de opføre sig sådan, når de samtidig beder salah?

Svaret er også simpelt – Det er fordi, at salah(bøn) ikke har haft den nødvendige effekt på deres liv.

Den renser sjælen, hæver mennesket til at have en bedre tankegang og giver en dybere mening i livet og det gør mennesket i stand til at ofre og udføre gode handlinger for andre.

Ve over disse bedende, der ikke oplever effekten af salah i deres liv. De troede da ikke, at salah blot var nogle fysiske bevægelser, som nemt kan overstås?

De er afviste. De er fordømte. De er ikke fuldkommene troende.

Dette er Allahs ord, som ikke efterlader nogen tvivl om formål med troen, bønnen og tilbedelsen. Disse er Allahs ord, der er svar til enhver,

der påstår, at de fysiske handlinger ikke har mening. De fysiske handlinger såsom salah(bøn), fasten og rejsen til Mekka kan absolut ikke undværes og Allah har heller ikke sagt, at de er ubetydelige. Det er nødvendigt for mennesket at udføre salah til tiden og at gøre det på den måde, som Allah har foreskrevet. Det kan ingen drage tvivl om, selv om de måske ikke forstår den dybere mening med det. De kan ikke påstå at have troen i hjertet og undlade helt at udføre ritualerne og de praktiske troshandlinger. De kan ikke påstå at elske Allah dybt, når de ikke kan udføre det, som de er blevet bedt om. Man skal samtidig hele tiden livets formål for øje.

Det er en balance. Det er kroppen, fornuften og sjælen, der skal bevæge sig samtidig. Det er islam. Sikke en vældig religion, der opdrager dens følgere med disse handlinger.

Hvordan kan jeg fremhæve denne deens mægtighed?

Suratu l-Kauthar

108 - Sûratu l-Kauthar (En flod i paradis) - åbenbaret i Makkah:

I Allâhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Sandelig, Vi har givet dig (Muhammad) al-Kauthar (en særlig flod i Paradis),
2. så bed til din Herre og giv offer.
3. Sandelig! Den der vanærer dig, er den afskåret (for efterkommere og alt godt i denne verden og i det hinsides).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْعَمْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرِ ۝

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝

Al-Kawthar er Koranens korteste kapitel, hvorimod det længste kapitel er Al-Baqarah. Da Allah nedsendte Koranen, nægtede nogle mennesker at tro, at Allah har nedsendt den til nogen. De påstod, at profeten Muhammad (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) selv havde forfattet Koranen. Allah udfordrede araberne - og alle mennesker med til at prøve at efterligne Koranen, hvis de da tror, at den er opdigtet. Allah sagde til dem, at de skulle forsøge at komme med et enkelt kapitel, der er lig koranens ord. De skulle blot efterligne koranens mindste kapitel, hvis de overhovedet kan.

Allah siger i kapitel Al-Baqarah:

” Og hvis I er i tvivl om det, som Vi har sendt ned til Vores tjener (Muhammad), så kom med en tilsvarende Sûrah (kapitel), og tilkald jeres vidner (hjælpere) ud over Allâh, hvis I er sandfærdige.”. [Koranen 2:23]

Denne udfordring står ved så længe, der er mennesker tilbage på jorden. Alle er udfordret til at påvise Koranens falskhed, men endnu har ingen kunne imødekomme denne udfordring. Dette er et stort bevis på Koranens ægthed, men Koranen rummer også andre beviser og tegn på, at den, der har nedsendt den, er Skaberen. Der er nøjagtige videnskabelige udsagn, specielle sproglige udtryksformer og formuleringer, ligninger, fremtidsforudsigelser, præcise historiske beskrivelser, biologiske, geografiske og zoologiske hentydninger, psykologiske sætninger om mennesket, universelle fænomener, en

beskrivelse af solsystemets kredsløb, menneskets krop og fysiologi, menneskets liv og udvikling fra fostervand til aldring, sociologiske regler, politiske og økonomiske principper og man kan blive ved. De er alle sammen beskrevet i koranen – Allahs sidste budskab til mennesker.

Du kan undersøge disse emner nærmere og du vil blive forbløffet over de mange måder, som koranen udfordrer menneskets fornuft på, men man vil ikke finde dem opstillet i en tematisk rækkefølge. De er spredt diverse steder i koranen som understøttelse til det oprindelige gennemgående tema i Koranen, som er om Allah og mennesket. Hele Koranen er en stor påmindelse og samtidig med dette, så får vi spredte budskaber og påmindelser, som leder mennesket til Allah. Man kan gå meget dybere end dette, men dette er Koranens tema kort fortalt.

Det var en lang indledning, så lad os gå tilbage til kapitlet om Al-Kawthar. Selvom det er den korteste kapitel, så omhandler den en vigtig realitet i livet og det er, at enhver troende går i gennem prøvelser i livet. Den handler om den evige konflikt mellem det gode og det onde. Det handler om det had, som nogle kan have til sendebuddet og til de troende.

Ligesom Profeten Musa (Må Allahs fred være med ham) var forhadet af Farao og hans folk, og Profeten Isa (må Allahs fred være over ham) var forhadet af hans fjender, farisæere og de romerske herskere. På samme måde var profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) forhadet af de ledende figurer i sit samfund.

Man kunne undre sig, hvorfor dette sket – Var det, fordi disse sendebude var onde og slette mennesker, der fortjente at blive forkastet af andre? Meget peger imod denne antagelse, da der var rigtige mange, der også holdt af dem, støttede dem og elskede dem højt.

Det bunder højt sandsynligvis i, at de kritiserede og modsatte sig den herskende gruppes magtanvendelse og udnyttelse af folk. De blev forhadet af visse grupper i samfundet, fordi de modsatte sig deres interesser og dominans. Når mennesker nyder noget, så hader de enhver, der vil bedrøve dem det, som de nyder godt af. Sendebud som Musa, Isa og Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over dem) kom med budskaber for at forandre samfundet til det bedre. Dog var der nogen, som følte sig trådt over tæerne. Derfor blev de opslugt af had til disse sendebud, men det ændrede ikke det, som de blev sendt for. Det, at de hader disse sendebud, gør dem ikke til gode mennesker. Muhammad (må Allahs fred og velsignelser tilkommer ham) vil fortsat

være kendt som den gode – for det er han - mens de, der hader ham, fortsat vil være kendt som de onde. Deres arrighed og had ændrer ikke på Allahs valg.

Det kan være, at de troende udsættes for had som profeterne, men som dette kapitel også peger på, så vil Allah hjælpe og støtte de troende, som Han også støttede og hjalp profeterne. Han vil hjælpe dem med stedfæstelse på religionen og hjælpe dem mod deres fjender.

Det er det, som dette kapitel fortæller og denne virkelig gentages flere gange i koranen flere steder og det samme gælder taknemmelighed overfor Allahs gaver og velsigelser.

”Sandelig, Vi har givet dig (Muhammad) al-Kauthar (en særlig flod i Paradis).”

Ordet ”al-Kawthar” betyder ”meget godt og den uudtømmelige kilde af goder”, som Allah vil give profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over for ham). Al-Kawthar er en flod i paradiset, som Allah har forbeholdt den til profeten Muhammad (Må Allahs fred og velsignelser være over ham).

Det er en særlig flod, hvis længde er på en måneds afstand og det samme gælder dens bredde. Dens rindende vand er mere hvid end mælk, og sødere end honning. Der vil blive serveret fra den i bægere, som vil være som stjerne og enhver, som drikker af den flod, vil aldrig tørste igen. Allahs sendebud (må Allahs fred og velsignelser være med ham) vil stå på dommens dag og imod hans efterfølgere og selv give dem noget at drikke fra denne flod - Må Allah gøre os blandt dem.

Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) har også fået kilden til alt godt på denne jord og Allah har også givet ham lykken.

”Så bed til din Herre og giv offer.”

Man skal udvise sin taknemmelig for det gode, som man har fået. Når man har fået disse goder fra Allah, så skal alle ens handlinger også udføres for hans skyld alene og ingen andre, da det er Ham alene, som giver.

Det er en befaling fra Allah til profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham) og derefter til Muhammads efterfølgere. Det er Allah, der hersker og bestemmer, og Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) er blot et sendebud, der er udvalgt af Allah, og som har en pligt at udføre det, der gør Allah tilfreds. Allah udvælger mennesker og Allah ved hvem, der er de taknemmelige. Det er ikke alle mennesker, der kan udvise ydmyghed og frembringe taknemlighed, når de får tildelt noget godt. Mange mennesker forandrer sig faktisk til det dårlige, når de oplever rigdom, længerevarende velfærd eller når de får en højere status. De gode mennesker, der fortjener Allahs goder og udvælgelse er også dem, der holder sig til taknemmelighed og ikke lader sig lede af arrogance eller selvtilfredshed.

Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) bliver bedt om at bede, at ofre og anstrenge sig i tilbedelse af sin Herre og Skaber, fordi han har fået det gode og er blevet udvalgt.

Han burde være lykkelig over denne position, som han har fået tildelt af Allah, og denne lykke skal gøre Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) endnu mere ydmyg overfor Allah.

” Sandelig! Den, der vanærer dig, er den afskåret (for efterkommere og for alt godt i denne verden og i det Hinsides). ”

Da Allahs sendebud Muhammad (Må fred og velsignelser tilkomme ham) levede, var der folk, som beskrev ham på mange ondskabsfulde måder og gjorde grin med ham. De sagde ting såsom: "Du er skør!", "Du er digter!", "Du har storhedsvanvid!", "Du er en taber!", "Du forhekser folk!", "Du prøver bare at nå til magten!", "Ingen vil følge dig eller gå sammen med dig", "Du er en løgner" og meget mere. Det sårede profeten Muhammad (Må Allahs fred og velsignelser være med ham) at høre dem sige sådan. Folk med magt dømte andre mennesker. Allah forsvarede ham dog flere gange, og trøstede ham og det ser vi flere gange i forskellige vers. Hele kapitlet om Profeten Yusufs historie blev faktisk åbenbaret som en trøst til Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham), da han på daværende tidspunkt var meget bedrøvet over folks reaktioner og opførsel. Så Allah trøster og støtter ham. Den, som hader dig, vil være den afskåret og den stemplede, som vil lide nederlag. Folk vil komme til at hade dem, der hader dig. Hvem taler i dag om de, der hadede Profeten Muhammad? Ingen. Mange vil

ikke engang kunne genkende deres navne eller vide, hvem de var, men derimod bliver profeten Muhammad husket. Hans navn er til at finde overalt i hele verden og han har fået mange efterfølgere.

Hans brødre, Musa og Isa (må Allahs fred være over dem) blev også hånet og stemplet, men Allah lod deres navne leve i historien, mens deres fjenders navne er gået tabt eller måske husket for noget ondt.

Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) er den, der har fået den bedste begunstigeelse af dem alle.

Hans efterfølgere fulgte hans liv skridt for skridt og imiterede hans adfærd meget nøjagtigt. Muslimerne har været meget optaget af at kende til hans liv til den mindste detaljer og forsøge at leve op til den måde, som han levede på. De vil spise, som han gjorde, de vil sove på højre side og sige de samme bønner, inden de sov. De vil gå i samme type tøj og gøre, som han gjorde, når han gik, talte og smilte.

Muslimerne har skrevet flere samlinger af store værker fyldt med alsidige detaljer og beretninger om Profeten Muhammads liv og tradition. Hvilken anden person i historien har haft så stor en status?

Hvilken person i historien har kunnet få millioner og atter millioner af mennesker til at interessere sig for ens livsstil og adfærd? Hvilken anden person i verden har efterladt så mange, som har husket og noteret detaljer som Profeten Muhammad?

Allahs sendebud (Må Allah fred og velsignelser være med ham) er absolut verdens største og mest efterfulgt menneske.

Derfor er Muhammad absolut den største og hans modstander må se i øjnene, at de ikke vil kunne nå den position, som Muhammad har.

Allah har givet *ham alt godt og har givet ham, Al-Kawthar*.

Det er et svar til de vantrende, som sagde, at Profeten Muhammad var afskåret, at han havde ingen efterkommere, og drengebørn. Han er gået til grunde og man vil ikke kende hans slægt, men Profetens Navn og efterfølgere lever stadig.

Har du udført handlinger, der vil få andre til at huske dig?

Suratu 1-Kafirun

109 - Sûratu l-Kâfirûn (Fornægterne) -
åbenbaret i Makkah:

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Sig (O Muhammad): O! I fornægtere:
2. Jeg tilbeder ikke det, I tilbeder,
3. og I tilbeder ikke det, jeg tilbeder.
4. Jeg vil ikke tilbede det, I tilbad,
5. og I vil ikke tilbede det, jeg tilbeder.
6. For jer er jeres religion, og for mig er min religion.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ١

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ٢

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٣

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ٤

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٥

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ٦

Allah har givet mennesket friheden til at vælge sin overbevisning, men valget udgør ens succes eller ens fiasko.

Det er naturligt for mennesker at have forskellige overbevisninger. Nogle tror på Allah og underkaster Hans ordre. De har valgt den vej, som han har vejledt en til. Andre har valgt en anden vej, men det er vigtigt, at sandheden og falskhed bliver klart gjort.

Allah vil have, at mennesker skal finde vejen til Ham og tilbede Ham alene, men Allah vil have at mennesket skal være overbevist og ikke være tvunget. Ingen kan tvinges til tro på Allah, da det skal ske som følge af egen overbevisning.

Muslimere lever sammen med andre på jorden, og de kan nogle gange være ivrige efter at komme tæt og leve sammen med muslimerne, men uden at de skal ændre deres religion. De oplever tit, at muslimer ofte er venlige, tolerante og gavmilde mennesker, der ikke forsøger at undertrykke deres valg.

Muslimerne kan have dialoger med personer, som har andre trosretninger, idet de forsøger at vise dem det falske i deres overbevisning og opstille beviser baseret på sandheden i Koranen. Det er naturligt at gå i dialog og der er ikke noget problem i dette. Problemet er dog, når man begynder at ligestille dem alle og tro på, at alt er lige godt ved fx at sige, at man vil blande vores ritualer og handlinger, så man følger Islam og andet – Det er noget, som ikke er muligt.

Historien bag åbenbaringen af kapitlet, Al-Kafirun, fortæller, at lederne i Mekka kom til Allahs sendebud (Må fred og velsignelser være over ham) med en løsning på deres uenighed med muslimerne. De sagde: "Hvad siger du til, at vi aftaler, at I tilbeder vores guder og følger vores system i ét år, og så vil vi alle følge islam og tilbede Allah alene året efter? Vi kan skiftevis forsøge at dominere og bestemme, hvem der er den rette gud, og så behøver vi jo ikke konflikten mere, og vi kan leve i ro og fred i et fælles samfund." Selv om det ikke er ordret fortalt, så var det, som de hentydet til.

Profeten (må fred og velsignelser være over ham) vidste ikke, hvad han skulle sige og ventede med at svare dem. Derpå blev dette korte kapitel åbenbaret, som han læste for dem, som et svar fra Allah:

" Sig (O Muhammad): "Hør! I fornægtere:" Jeg tilbeder ikke det, I tilbeder,"

O Profet, sig til disse fornægter, at det er umuligt, at jeg tror på jeres overbevisning og følger jeres system, som I har stiftet og I følger, fordi min overbevisning er modsat jeres.

" og I tilbeder ikke det, jeg tilbeder.."

De vil heller ikke underkaste sig Allah alene, da dette ville indebære, at de skal give afkald på deres lyster, ideer og system til fordel for Allahs lov, system og det ved Han, at det vil de ikke.

"Jeg vil ikke tilbede det, I tilbad, og I vil ikke tilbede det, jeg tilbeder."

Dette understreger, at det ikke kan lade sig gøre at forene to livsanskuelser til at blive til en. Her er det enten - eller logikken, der gør sig gældende. Hvordan skal det kunne lade sig gøre, at enhver, som er

overbevist om din tro, skal godkende en anden tro for værende korrekt. Den, som siger, at Allah er én, kan umuligt også sige, at Gud har en søn eller er delt i treenheden.

Nogle mennesker tror, at det betyder, at man er intolerant overfor andres valg, men der er forskel på at tolerer og at acceptere.

At man afviser en tro som værende falsk og nægte at acceptere det som værende korrekt betyder ikke, at man ikke er tolerant.

Allah har bedt os om udvise tolerance overfor andre, men vi skal ikke godkende deres udsagn eller accepterer dem. Vi skal afvise det, som de tror på og kalde dem til den rette vej, men man må ikke tvinge nogen til at forandre sig. De må selv tage et valg og tage konsekvenserne af deres valg, men vi skal gøre det klart, at deres tro ikke på nogen måde kan accepteres af de troende:

" For jer er jeres religion, og for mig er min religion. " "

I har jeres tro og den vil Allah stille jer til regnskab og dømme jer for. Vi har vores tro, som er troen på Allah alene, som vi tilbeder og underkaster sig os. Man vil ikke have en blanding af det hele, men ens tro skal ren og man skal være stedfæstet på sin overbevisning.

Enhver tro kommer med deres egen overbevisning. Der er ingen tvang eller pres, men det er et kald til at tænke og reflekterer over livets formål.

Er du overbevist om, at din religion er sandhed?

Suratu n-Nasr

110 - Sûratu n-Nasr (Hjælpen) -
åbenbaret i Makkah:

I Allâhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Når Allâhs hjælp kommer (til dig O Muhammad) og al-Fath (indtagelsen af Makkah),
2. og du ser folk træde ind i Allahs Religion (Islam) i flokke,
3. Da pris og tak din Herre og bed om Hans tilgivelse. Sandelig er Han Den ofte Tilgivende.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أَفْوَاجًا ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ
كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

"Sejren kommer med tålmodighed" Det har Allahs Sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) fortalt.

Efter mange års dawah (at kalde til islam) og tålmodighed med de konflikter, undertrykkelse, forfølgelse og mange forsøg på at angribe og destruere islam og muslimer, da blev udfaldet en kæmpe sejr for islam og muslimer.

Mange mennesker begyndte at erklære deres tro på Allah, og de resterende, som var for stædige til at se sandheden, forlod deres stædighed, da de så, hvordan Allahs sendebud (må Allahs fred og velsignelser være med ham) var sejrrig og indtrådte Mekka med store flokke af mennesker.

Da Allahs sejr kom efter mange års kamp og hårdt arbejde, da troede Mekkas befolkning, at Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham) havde forberedt at gøre gengæld og påføre dem en grusom behandling. Han kom sejrrig ind i Mekka omringet af soldater og stærke ledere, mens Mekka-beboerne så spændt til. De begyndte at indse, at Allah havde været på hans side, og at deres stædighed og hovmod var faldet til grunden. De frygtede det værste, for de huskede, hvad de havde gjort imod ham og hans venner. De huskede den ondskab, tortur og drab. De forfulgt dem, anvendt magtudøvelse og undertrykkelse mod

muslimerne, og nu stod muslimerne foran dem! Sejrrige og med magt til at gengælde deres ugerninger. Muslimerne kom ind til Mekkas centrum til Ka'baen. Stemningen blev endnu mere spændt og urolig, da Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham) red på sin kamel, men hans hoved var dybt foroverbøjet og hans blik var mere ydmygt end nogensinde for den sejr, som han havde fået.

Efter at have takket Allah ved at bede salah(bøn), vendte han sig mod forsamlingen og sagde: "Hvad forventer I, at jeg vil gøre ved jer?". Nogle af dem svarede tøvende og mistroisk: "Du er gavmild og søn af en gavmild".

De mente med disse ord, at du er en nobel mand og en tolerant person, og at de kun forventer noget godt af ham. Han svarede dem og sagde: "Gå, I er frie!".

Denne sætning betyder, at ingen muslimer vil gøre dem noget. Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være med ham) havde talt, og hans ord var lov. Han havde givet dem amnesti og vist dem det, som han stod for.

En sætning, der blev sagt dengang ved sejrstidspunktet, men som fortsat er et vedvarende ideal og et pragtfuldt eksempel på Islams tolerance og dens formål og metode.

Hvad blev resultatet af denne overbærenhed og enorme selvkontrol, der lå bag denne sætning? De blev chokeret, og den sidste del af deres modstand faldt bort fra deres hjerter. De kunne simpelthen ikke hade ham mere. De fik en dyb kærlighed til ham i deres hjerter og det samme gjorde deres respekt for ham. De anerkendte hans position og flere begyndte at træde ind i Islams folk. Det var personer efter personer, stammer efter stammer og klan efter klan valgte at tage Islam til sig.

I anledningen af denne hændelse blev kapitlet Al-Nasr åbenbaret.

" Når Allâhs hjælp kommer (til dig O Muhammad) og al-Fath (indtagelsen af Makkah) ”

Det er Allah, der giver sejren, og det er kun Allah, der har indflydelse på udfaldet af en kamp, men man skal anvende de midler, som man har for at få sejr. Den kommer fra Ham alene og derfor søger en troende sejr fra Allah alene.

Al-Fath (Åbningen) betyder her Mekkas erobring.

" og du ser folk træde ind i Allahs Dîn (religionen Islam) i flokke"

Det er Allahs sejr og Hans religion. Det er ikke profeten Muhammads (må Allahs fred og velsignelser være med ham), da han blot var en af Hans budbringere.

Folk træder ind i Islams fold i store grupper og de gør det åbenlyst, mens de førhen gjorde det diskret og i skjul. En gruppe har en stor indflydelse på enkeltpersoner, og de fleste mennesker følger flokken og gruppens vej. Derfor er det en stor gave fra Allah, at mennesker åbenlyst og med overbevisning vælger islam, da det fører til flere følger med. I løbet af kort tid vil dette blive til et stort samfund og det var det, som der skete og det var det, som Allahs sendebud (må Allahs fred og velsignelser være med ham) så med sine egne øjne.

Hans formål med nedsendelsen var opfyldt. Mennesker havde anerkendt Allah og ville fra nu af tilbede Ham alene.

" da pris og tak din Herre og bed om Hans tilgivelse. Sandelig er Han, Den ofte Tilgivende."

Der bliver talt til profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) om, at når han ser denne sejr, som er beskrevet, da skulle han takke Allah, bede om tilgivelse og nåde, samt blive ved med dette, indtil hans mål og mission var fuldført.

Abdullah bin Abbas (Må Allahs være tilfreds med ham) forstod bedre end nogen anden person en anden skjult betydning ved dette kapitel, da Umar bin Khattab (Må Allahs være tilfreds med ham) havde en diskussion med profetens venner om betydningen af dette kapitel. Ibn Abbas sagde i starten intet, men da han blev spurgt, da sagde han: "(Dette kapitel er en erklæring fra Allah om, at Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) snart skal dø". Omar nikkede og bekræftede Ibn Abbas i hans konklusion, for han havde opfattet det på samme måde.

Profetens mission om at lade mennesker tilbede Allah alene var fuldført. Når vi søger om tilgivelse fra Allah, ved vi, at Han er meget tilgivende og evig overbærende. Han kender til vores svaghed, og accepterer vores

anger; Især når Han bliver ved med benåde os, selvom vi er ulydig over for Ham. Den største gave, som Han har benådet os med, er Islam og troen og derfor bør vi altid søge hans tilgivelse.

Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) havde forstået, at det er et tegn på hans tilbagevenden til Allah, for han havde udført sit arbejde, og missionen var fuldført. Det var tid til at få fred og hvile efter den lange og seje kamp for at videregive budskabet til menneskeligheden. Ansvarer er gået videre til hans efterfølgere og nationen, som er kommet efter ham (må Allahs fred og velsignelser være med ham).

Hvad er dit formål og mission i livet?

Suratu 1-Masad

111 - Sûratu l-Masad (Palmefiberrebet) -
åbenbaret i Makkah:

I Allâhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Abû Lahabs¹ bestræbelser² er gået til grunde, og han er (selv) gået til grunde.
2. Hans rigdom, og hvad han tjente, vil ikke være til nogen nytte for ham.
3. Han vil blive brændt i en Ild med blussende flammer,
4. Og (ligeså) hans hustru, brændebæresken,
5. (og) om hendes hals (vil der blive lagt) et reb af flettet palmefibre.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝
مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝
وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝

¹ Abu Lahab var en af Muhammads, Allâhs velsignelser og fred være med ham, onkler og en af hans bitreste modstandere

² Ordret: hænder.

"Hvis jeg fortæller, at en fjende forbereder et angreb på jer tidligt morgen eller om aften, vil I så tro på det, jeg fortæller jer?" De svarede: "Ja. Vi har aldrig oplevet, at du løj for os." Han sagde: "Jeg advarer forud en streng straf."

Sådan begyndte Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være over ham) sin dialog med sit folk og med sin familie (Quraish). Han havde et budskab til dem, om at de skulle tro på Allah alene, at de skulle forkaste alt foruden Ham og tro på ham som profet.

En mand rejste råbte fra forsamlingen og sagde: "Må du gå til grunde, Åh Muhammad - Er det derfor, at du har samlet os! Gid store tab vil ramme dig!"

Manden var Profeten Muhammads egen onkel, som var en rig mand med status, som blev kaldt for Abu-Lahab. Hans kaldenavn betyder

”Ildens far” og han blev kaldt dette, fordi han havde et rødligt ansigt, der blev så mørkerødt, når han blev vred, at den lignede glødende ild.

Abu-Lahab blev ved med at bekæmpe Profeten Muhammad (Må Allahs fred og velsignelser være med ham) og han stiftede fjendskab til islam, fordi han kaldte til Allah. Han var en af strengeste mod profeten, for hvis han accepterede det, som profeten Muhammad sagde, så ville det betyde, at han ville være nødt til at skulle opgive den status og rettigheder, som han havde.

Derfor gik han imod Islams budskab og han opfordrede folk til at holde fast på deres afguder.

Abu-Lahab nød selv rigtig godt af den status, som han havde, og det ville gå tabt, hvis folk opdagede det, som profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) kom med.

Manden blev hårdt kritiseret af Allah i dette kapitel for de falske rygter, som han altid udbredte om Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være med ham).

Han kæmpede mod Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være med ham) ved at bruge økonomiske og kommunikative strategier mod ham. Han var god til at tale og hans oplysninger blev modtaget med tillid blandt folk. Der er mange beretninger, som påviser hans gode kundskaber som formidler. Han havde ofret kræfter og styrke på at svække Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være med ham). Han brugte alt det, som havde mellem sine hænder i kampen mod islam.

Allah viser sin nåde og støtte til de retskafne mennesker, at Han vil være tilstrækkelig for dem og han nedsendte dette kapitel for at klargøre for alle, som gik imod og bekæmpede profeten og hans budskab, at de vil være vanærede. Allah siger:

”Abû Lahabs bestræbelser er gået til grunde, og han er (selv) gået til grunde.”

Det er kun hans hænder, som nævnes, men når man nævner en del, så hentydes der til helheden. Dette bekræftes med den sidste ved at verset:

"Og han selv er gået til grunde." Det er ham, som er en taber og han vil aldrig opnå succes.

"Hans rigdom, og hvad han tjente, vil ikke være til nogen nytte for ham."

Han har tjent en masse rigdom, men det vil ikke være ham til gavn eller nytte. Der er mange, der tror, at deres rigdom vil gavne dem, men læg mærke til, at Allah ved rigtig mange lejligheder har gjort mennesket opmærksom på, hvor lidt vores materielle goder kan gavne os i den næste verden. Hvis man tror, at de materielle goder kan have en indflydelse, så skal man vide, at det ikke vil redde en, da Allah dømmer os ud fra andre forhold.

Abu Lahab var godt nok økonomisk stærk og en god taler, som kunne påvirke folks mening om Islam, men realiteten er, at det var nytteløst, da han i det næste liv vil lide et stort tab – Allah siger:

" Han vil blive brændt i en Ild med blussende flammer."

Han straffes for evigt i ilden. Han er dømt og fortabt – Han blev dømt til dette, mens han levede, da Allah vidste, at han ikke vil forandre sig eller give efter.

Man kan ikke undgå at tænke over, hvorfor han ikke lagde mærke til denne dom, og hvorfor han ikke udgav sig for at være muslim. Han kunne have taget et taktisk skridt for at påvise, at han blev dømt forkert, men han var blind. Man siger i dag, at dette er endnu et af Koranens mirakuløse beviser på, at den må være fra Allah. Således døde Abu Lahab og han vil ende i ilden.

" Og (ligeså) hans hustru, brændebæresken"

Hans hustru plejede at hjælpe ham i hans kamp imod islam og hans uretfærdighed. Hun samlede tornbuske sammen for at lægge dem på Profeten Muhammads (må Allahs fred og velsignelser være med ham) vej, når han gik forbi. Hun er derfor medskyldig i bekæmpelsen af

islam, og derfor vil hun også lide den samme straf som hendes mand. Hendes straf vil være et reb af ild.

Det kan også forstås metaforisk, at hun vil være en, som bærer brænde på ryggen, som er tungt, fordi hun var med til at bekæmpe Islam og det vil være en stor byrde for hende.

”(og) om hendes hals (vil blive lagt) et reb af flettet palmefibre.”

Dette viser, at hun vil ligeledes ende i ilden og hun blev dømt til dette, mens hun stadig var i live.

Både Abu-Lahab og hans kone døde som benægtere, der bekrigede islam og dens budskab.

Man kan lære fra dette, at enhver, som bærer Islams budskab, vil opleve prøvelser, de vil blive forhadet og det kan nogle gange komme fra ens nærmeste såsom familie eller venner. Man skulle tro, at de ville være de første til at støtte og bakke en op. Det skete for Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være med ham) og det vil ske for mange troende.

Det kan være hårdt for den troende at gå igennem dette, men det er intet sammenlignet med det, som vil ske for dem, som håner og gøre grin med Islam og muslimerne.

Der er en visdom bag, at jo stærkere ens tro er, jo sværere er ens prøvelser, men det gælder også ens belønning, som vil blive mangfoldig.

Må Allah skænke os tålmodighed og standhaftighed på Islams vej.

Ved du nu, hvad der vil ske med dem, der håner og gøre grin med islam?

Suratu 1-Ikhlâs

112 - Sûratu I-Ikhlâs (Oprigtigheden):

I Allâhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Sig (O Muhammad): Han Allâh er Ene,
2. Allah-us-Samad (den Selvforsynende Mester, som alle skabninger er afhængige af),
3. Han føder ikke, og ej heller er Han født,
4. og ingen er Hans lige³.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١

اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝٤

³ Ingen er Allâhs lige hverken i Hans væsen eller i Hans egenskaber. Alle egenskaber, som tillægges Allâh i Koranen eller af Muhammad, Allâhs velsignelser og fred være med ham, tilkommer Allah på en måde, der er passende for Ham alene uden at de kan sammenlignes med nogen andens egenskaber eller beskrives yderligere.

Allahs sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde i en autentisk beretning, at Al-Ikhlâs svarer til en tredjedel af koranen i betydning og belønning. Han har ligeledes fortalt, at Allah vil bygge et hus i paradiset for den person, som reciterer dette kapitel ti gange.

Der er stor belønning ved dette kapitel og den har en stor betydning, da den fortæller om Allah, den almægtige, om hans egenskaber og hans navne.

" Sig (O Muhammad): "Han Allâh - er Ene."

Det er et essentielt fundament for enhver troende, at man tror på, at Allah er ene og ingen kan være ved hans side. Han er den eneste, som fortjener al tilbedelse og lovprisning. Han er alene Herre og hans egenskaber er fuldkomne.

Allah er "Ahad" - Ahad betyder "den, der ikke har flere dele" og det er en klar beskrivelse af, at Allah er én, at han ikke er en del af treenheden og ingen kan være ved hans side.

Alle har behov for ham, men Han er uafhængig af andre, som er beskrevet i den næste ayah:

" Allah-us-Samad (den Selvforsynende Mester, som alle skabninger er afhængige af)"

Allah er Selvforsynende og Han opretholder alt. Allah er "samad" og det betyder den, der er tilstrækkelig i sig selv, og den, som andre har brug for.

" Han avler ikke, og Han er heller ikke avlet"

Allah har forskrevet, at alle mennesker kommer til ved fødsel, så ethvert mennesker har en mor og en far og senere hen vil vedkommende selv få børn. Dette viser, at mennesket ikke kan opretholde sig selv, da det har brug for søvn, mad og samkvem. Det kan ikke videregive sig selv, men det har behov for andre.

Alle disse behov er naturlige for mennesker og en del af det at være menneske, men sådan er det ikke for Allah. Han har skabt alt og uafhængigt andre og fri fra behov – Ingen og intet er lig Allah:

" og ingen er Hans lige"

Der er ingen, som kan være hans lige og det er hverken i sin beskrivelse eller egenskaber. Den eneste måde, som vi kan kende Allah, er fra de beskrivelser, som er blevet givet mennesket. Vi accepterer dem uden at forstille os, hvordan hans egenskaber er og ej sammenligner vi det menneskets egenskaber.

Vi behøver kun at kende Ham, som Allah har fortalt om sig selv i versene i Koranen og Profeten i hans sunnah.

Der er mennesker, som spørger, hvordan man fysisk kan forstå Allah, hvor er grænsen for, hvor vi kan placere Allah og andre spørgsmål, men disse spørgsmål er nytteløse. Det eneste, som vi skal tænke om Allah, er, at "Intet er lig Allah".

Intet kan sammenlignes med Allah og vi underkaster os i ydmyghed og med vished om, at det forholder sig på en måde, som vi ikke er i stand til at forholde os til.

Dette kapitel lærer os om troen på Tawheed (Allahs enhed) og dette gør os troende til monoteister. Dette er nøglen til videnskaben om Gud. Det er Allah, som har skabt, Han har altid været, er til og vil altid forblive. Allah er den eneste ene. Han er den opretholdende, ingen er Ham lige og Han er ophøjet over sine skabninger.

Allah kan kun kendes gennem sin åbenbaring, Koranen, som er den sidste sande kilde til viden om Allah, og gennem sin åbenbaring til Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham), som er den sidste budbringer, der fortæller om Allah.

Vi lærer gennem dette kapitel den måde, som vi skal tro på Allah og dette er vejen til forståelse og succes i denne verden og den næste verden. Der er ingen andre metoder at kende til Allah end det, som er nævnt i dette kapitel.

Ens handlinger skal altid være med oprigtighed og være udelukkende for Allah.

Suratu l-Falaq

113 - Sûratu l-Falaq (Morgengryet) -
åbenbaret i Makkah:

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Sig: Jeg søger tilflugt hos morgengryets Herre,
2. mod det onde, som Han har skabt,
3. Og mod det onde i nattemørket, når det fortætter sig,
4. Og mod det onde af de, som (praktiserer magi) blæser på knuderne,
5. Og mod det onde hos den, som misunder, når han misunder.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

وَمِنْ شَرِّ عَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

Både dette kapitel og det næste kapitel var elsket af Allahs sendebud (må Allahs fred og velsignelser være med ham). Det har han udtrykt i flere autentiske beretninger

Det er bl.a. berettet af Uqbah bin Amir, at han sagde: "Allahs sendebud har beordret mig til at reciterer Mawidhatain (de sidste to kapitler) efter hver salah."

Abdullah bin Khubaib beretter, at Allahs sendebud (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde: "Der er ikke en bedre beskyttelse for folk end Qul Audhu bi Rabbil Falaq og Qul Audhu bi rabbin nas."

Dette kapitel begynder med at beordre profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) og det er generelt en beordring til alle de troende og alle Allahs svage skabelser, som ikke kan beskytte sig selv mod onskabet ved, at de skal sige følgende:

” Sig: ”Jeg søger tilflugt hos morgengryets Herre”

”Jeg søger tilflugt...” betyder, at man beskyttelse og værn og videre nævnes der, at det er ”Hos morgengryets Herre.” - Det er naturligvis Allah, som er skaberen af Alt, men det er værd at lægge mærke til, at der specifikt nævnes "Morgengryet" som et tegn.

Hvis du står tidligt op og ser morgengryet bryde frem i horisonten, så kan du måske fornemme betydningen af dette vers. Allah har skabt det smukke morgengry, der dukker op hver morgen med lys, varme og liv. Det bringer med sig nyt håb, ny kraft, som kan hjælpe en med at komme igennem dagens gøremål og livets prøvelser. Derfor søger man om hans beskyttelse, men hvad er det, som man søger tilflugt fra?

„ mod det onde, som Han har skabt“

Allah har skabt både det gode og det onde, men det er den onde skabelse, som man søger tilflugt mod. Mange mennesker undrer sig over, hvordan Allah kan skabe det onde?! Hvordan kan Allah, der er kilden til alt godt, være skaberen af det onde?

Allah vil os det bedste og Han elsker os som Hans skabninger, men Han har en visdom med alt. Det skal man være fuldt overbevist om.

Allah fortæller os flere steder i Koranen, at Han er Vis og retfærdig. Han forklarer, at Han ikke er uretfærdig mod dem, som Han har skabt, men vi er selv uretfærdige os selv.

Allah har skabt det onde, men Allah ønsker os ikke det onde. Så hvorfor har Allah skabt det onde? Dette liv en prøve og det giver mening at uden at kende det onde, så kan man heller ikke kende det gode. Forstil dig, hvis alt så ens ud eller alle var ved godt helbred, så vil det være umuligt for os at kende til forskellen mellem godt helbred og sygdom. Hvis ingen døde, da vil vi ikke kende til livet og det samme gælder forskellen mellem det gode og det onde.

Behøver vi overhovedet at kende det ene for at kende det andet? Kan vi ikke bare være til på en perfekt måde? Det er netop sådan, at Adam og Hawa (Eva) levede i en perfekt tilstand sammen. Adam var den første mand og Hawa var den første kvinde og Adams hustru. Allah satte dem på en prøve og gav shaytan lov til at friste dem og de faldt for fælden.

De opdagede med det samme, at de havde handlet uret og forkert mod sig selv ved at spise af træet, og de skyndte sig at bede om tilgivelse. Allah accepterede deres undskyldning og lovede dem, at de skulle blive belønnet med det perfekte og evigt liv, hvis de fulgte den vejledning, som Han nedsendte til dem. De tog imod Allahs vejledning med en god vilje, dog lod deres fjende, den onde bortviste satan dem ikke være i fred. Satan bad Allah om at få en chance til at forføre dem og deres efterkommere, og hans bøn blev hørt. Han fik lov til at leve til dommens Dag, men Allah har en Visdom med dette, som vi ikke helt kender. Det er vigtigt at vide, at vi er under en prøve i dette liv, og det eneste rigtige, som vi kan gøre, er at følge vejledningen, der er kommet fra Allah og undgå satans fælder og planer.

Hvorfor har Allah så skabt det onde?

Det er der flere grunde og følgende er nogle af dem:

- 1- Det er en prøvelse for mennesket.
- 2- Allah har en visdom med at skabe det onde, som vi ikke kender og nogle gange kan der ligge noget godt bag det.
- 3- Allah vil selv lade mennesket finde det gode og undgå det onde.
- 4- Man kan ikke kende det gode uden at kende til onde.

„ mod det onde i nattemørket, når det fortætter sig, mod det onde i dem, som blæser på knuderne (praktisering af magi), mod det onde hos dem, som misunder, når de misunder.” “

Her nævner Allah tre former for ondskab, som vi skal søge tilflugt imod hos Ham.

Den første form for ondskab er det, som kommer frem, når mørket bryder frem. Det er typisk det, som handler i mørket, fordi det hader lyset. Vi er svage og sårbare i mørket. Dels fordi det er den tid, hvor vi normalt hviler os og er mindre årvågne og dels fordi det onde spreder sig i mørket og derfor har vi brug for at søge tilflugt hos Allah, som har styrken og magten til at beskytte os, når vi er sårbare og hjælpeløse. Dette finder vi ikke noget bedre sted end hos Allah, Den stærke og den beskyttende.

Den anden form for ondskab, der er nævnt, er menneskers anvendelse af magi for at skade andre mennesker.

Koranen beskriver dem som, at være „dem, der blæser på knuderne“, fordi de blandt andet bruger tråde, som de puster på. De fremsiger formler og sammensætter væsker for at få støtte fra satan til at udføre deres magi. Disse ondskabsfulde mennesker har overgivet sig til ondskaben, og de anvender de onde kræfter til at skade os. Vi søger igen tilflugt hos Allah mod denne form for ondskab.

Den tredje form for ondskab, som nævnes, er misundelsen. Det er også en ondskab, der kommer fra menneskets indre, som rammer og skader os. Man misunder andre, fordi de har noget, som man ikke selv har og man vil ikke have, at de skal have det. Det er en ondskab, der er skjult i ens indre. Den, der misunder andre, kan handle ondt mod andre og derfor søger man tilflugt hos Allah, fordi han er den eneste, som kan beskytte en.

Vi hører mange historier, hvor folk udlever deres misundelse og det kan også ramme en og derfor skal man søge om tilflugt hos Allah mod dem, som er misundelige.

Forstår vi nu vigtigheden af at søge beskyttelse hos Allah fra ondskab, som kan ramme os?

Suratu n-Nas

114 - Sûratu n-Nâs (Menneskeheden) -
åbenbaret i Makkah:

I Allåhs navn, den mest Nådige,
den mest Barmhjertige.

1. Sig: Jeg søger tilflugt hos menneskeheden Herre,
2. menneskeheden Konge,
3. menneskeheden Ilah (Gud),
4. mod det onde hos den, som hvisker og så trækker sig tilbage,
5. den, som hvisker i menneskets hjerte,
6. fra djinn og mennesker.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ١

مَلِكِ النَّاسِ ٢

إِلَهِ النَّاسِ ٣

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ٤

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ

النَّاسِ ٥

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ٦

Dette kapitel handler den prøvelse, som vil varer ved indtil dommens dag for ethvert mennesker; det gælder mænd og kvinder, om de er voksne eller unge og det er prøvelsen, om man vil komme i paradiset eller ilden. Din fjende vil lede dig til ilden, mens din Herre og Skaberen ønsker, at du skal overkomme prøvelserne og kampen mod din fjende og komme i paradiset.

Dette kapitel er delt i to, hvor den første del handler om, hvem man søger tilflugt og beskyttelse hos og den anden del handler om det, som man søger tilflugt fra.

" Sig: "Jeg søger tilflugt hos menneskeheden Herre, " .

Det, som er værd at lægge mærke til, er, hvordan Allah omtales i dette vers. Allah nævnes som "menneskeheden Herre", "konge" og "Gud" og vil gå dybere ned i detaljer for at forstå dem.

„Menneskeheden Herre“ - At Allah er „Herren“ betyder, at Han er Giveren, Beskytteren og opretholderen

Allah er den, som giver liv og der ingen mennesker med sund fornuft, som vil påstå, at det er dem selv eller andre, som er kilden til livet på jorden.

Allah er Beskytteren og Han beskytter os mod mange farer, som der er omkring os og inde i os.

Jeg vil nøjes med at give to eksempler på dette.

- Videnskaben om universet (astronomien) fortæller, at der hver dag falder tusinder af små meteorer og sten ned mod jorden, men jordens atmosfære er som et beskyttende skjold, der forhindrer dem i skade os. Det siger Allah til os i kapitel 21:32.
- Videnskaben om menneskets indre system (biologien) fortæller, at der hver dag er tusinder af bakterier og organismer, som forsøger at overtage vores krop og danne dødelige celler, men at kroppens forsvarssystem beskytter mennesket mod dette indefra.

Disse to eksempler er blot to af mange eksempler på Allahs beskyttelse. Man kan selv søge videre efter flere og reflekterer over andre eksempler på, hvordan Allah beskytter os.

Allah er opretholderen af vores liv. Vi ved godt, at vi er svage og vi har mange behov, hvor vi er afhængigt af, at de bliver dækket.

Vi kan fx ikke leve uden vand og hvis vi undersøger, hvad der sker, når regnen falder fra skyerne, så er det en større proces, hvordan mennesket får vand. Tænk over, hvor små regndråberne er, når de falder og hvordan regnen falder, så naturen, dyreliv og mennesker får gavn af det. Alt dette sørger Allah for og fortæller om dette i kapitlet 24:43.

Det gælder også vores føde, som kommer fra dyre- eller planteriget. Allah lader naturen gro, sørger for sol, vand og god jord. Mennesket er blevet givet forstand til at dyrke jorden, så de kan gro føde. Dyrelivet, naturen og landbrug har alle unikke systemer, som gør det muligt for mennesket at få adgang til føde – Det eneste, som vi skal, er forberede

maden, det er spiseligt og smagelig. Allah er opretholderen af alle disse systemer.

Derudover har Allah givet os viden, forstand og kendskab til, hvordan vi skal forberede vores mad, drikke og klæder.

„ menneskehedens Konge ”

At Allah er „konge“ betyder, at Han ejer, bestemmer og har magten over alt.

Når man tænker over det, så er mennesker aldrig rigtig konger, da de ikke engen kan beskytte sig selv mod jorden eller bestemme livet eller døden. Allah er den ægte Konge, da Han har skabt livet og døden, hvornår man skal leve og hvornår man skal dø. Døden er det største tegn på, at den ægte konge er Allah. Når et menneske dræber et andet menneske, så betyder det ikke, at det har bestemt livet og døden, men kun, at det har gjort en handling, der påvirker den andens liv. Det er Allah, som bestemmer, hvornår vi skal leve og dø.

Vi undrer os tit over, hvad det er, der gør, at vi „lever“. Vi siger, at der en sjæl, som gør, at vi sanser, tænker, taler og handler, men når den forlader kroppen, så stopper vi med at leve, sanse og tænke.

Forskerne har mange gange undret sig dybt over at se, at unge mennesker, som tilsyneladende ikke fejler noget, lige pludselig kan dø - Hvem har magten til at gøre dette? Hvem har bestemt, at det skal ske? Du kan søge svaret alle vegne, men realiteten er, at magten ligger hos Allah, som menneskehedens Gud.

”menneskehedens Ilah (Gud)”

En Gud er den, som man underligger sig med kærlighed og frygt. Når man elsker noget meget højt og frygter noget utroligt højt, så siger man, at man tilbeder det, man elsker og frygter. Allah fortjener at blive tilbedt, fordi han er menneskenes Gud.

Vi søger tilflugt hos vores Herre, Konge og Gud, men mod hvad?

”mod det onde hos dem, som hvisker og så trækker sig tilbage, dem, som hvisker i menneskets bryst, både fra ånder og mennesker.”

Mod ondskaben hos den, der hvisker og sniger sig bort og mod den, der hvisker i menneskenes hjerte. Det gælder både fra jinn og mennesker.

Det er indlysende, at den, som der hvisker og sniger sig bort, er satan, som er mennesket første og største fjende. Satan er en jinn, som nævnes i koranen i kapitel 18, vers 50, men der er også sataner blandt mennesker, som påvirker og fører os bort fra det gode liv.

Den, der hvisker ondt er både fra jinn og mennesker.

Allah fortæller, at det er en af metoder, som satan anvender for at forsøge at påvirke mennesket. Satan sniger sig hen og hvisker tanker i vores bryst og med dette, så menes der vores hjerter. Vi ved ikke, hvordan han hvisker, eller hvilket kommunikationsmiddel, som han anvender i sin hvisken, men vi kan lære at bemærke satans hvisken ved at holde øje med vores handlinger.

Når mennesker har kendskab til gode og dårlige handlinger, ens lyster og de grænser, som Allah har påbudt, så ved man, hvornår man er tilbøjelige til at blive påvirket til at handle ondt.

Vi kan lære at blive gode til at bekæmpe satans hvisken og modvirke hans planer ved at blive gode til at kende vores hjerter, følelser, lyster, og vores stærke og svage sider.

Profeten Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være over ham) har i flere udtalelser givet os vejledning til at drive satans hvisken væk. Blandt disse er følgende:

- At nævne Allahs navn mange gange ved at sige „subhanAllah“, „bismillah“, „Allahu Akbar“ og lignende ord.
- At sige: „Jeg søger tilflugt hos Allah mod Satan, den bortviste“
- At recitere Koranen.
- At huske, at Allah er med *dig*.
- At reciterer „Ayat al-Kursi“
- At mindes døden og belønningen for at have trodset Satan.
- At stræbe efter at have selvkontrol og dermed modvirke Satans ønske.

- At huske, at man opnår en større lykke i sig selv, hvis man holder sig fra det onde, end glæden ved at gøre det onde.

Menneskene er i en konstant kamp med ondskab. Satan er deres store læremester og mange har fulgt hans vej. Vi kan ikke andet end at tage kampen op ved at gøre vores bedste for at blive de bedste mennesker, sådan som Allah har skabt os og vejledt os.

Allahs sendebud, Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) har fortalt i en troværdig udtalelse, at det gode fører til paradiset, og det ondskabsfulde fører til helvede

Du bør altid søge tilflugt hos Allah fra det onde og arbejde på at være blandt de retskafne personer, som går på denne jord. Det er det sidste råd, som du får i denne omgang.

Hvordan vil du beskytte dig selv fra det onde fra jinn og menneskerne?

Jeg takker Allah den Ophøjede og må Allahs fred og velsignelser være over hans sendebud, Muhammad, hans venner, hans følgere og de, der følger Hans vej til dommens dag.

